

பூபாளம்

காலாண்டுக் களியேடு

புத்தாண்டுப் பூவே

புத்தாண்டுப்பூவே!
மனித வண்டுகளின்
வாழ்வுப்பசி தீர்க்கத்
தேனமுதேந்தி வா!

வறுமைச் சிறையில்
துயரக் கம்பிகளை
எண்ணிக் கொண்டிருக்கும்
ஏழைமைக் கைதிகளை
விடுதலை செய்யும்
பூந்திறப்பாகப்
புத்தாண்டே, ஜனனமேடு!

சிங்களரும் - செந்தமிழரும்
சேர்ந்து மணவிழா எடுக்கப்
புது வருடப் பெண்
காலக் கணவனோடு
காதல் உறவாடிச்
சமதர்மக் குழந்தையைப்

பிரசவிக்கட்டும்.

ஓ! புத்தாண்டுப்பூவே!
உன் மண நாட்கள்
மனித நாசிகளில்
நேச உறவாக

உன் மாத அழகில்
மையல் கொண்டிடும்
உழைப்பாளரின்
மனதைய ஊற்று
வற்றாது பெருக

உன் தேன் மகிழ்ச்சி
மனிதக் கோவிலில்
பக்திப் பரவசமாக

ஓ! புத்தாண்டுப்பூவே!
பூத்திடு:
புதியதோர் விதிசெய்யப்
புதுமை ம(ன)னம் தந்திடு!

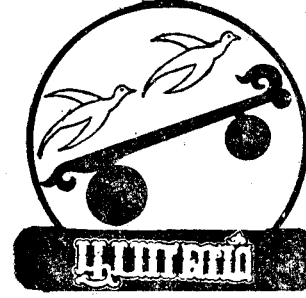

கலா விஸ்வநாதன்

APRIL 1983

தாபங்கள் மிக்கான் தனது பணமிந்தே
பூபாளம் வாங்கிடுவான்; போ!

Rs. 4.00

BOOPAALAM

சுவரம் 1 இராகம் 3

ஏப்ரல் 1983 APRIL

“ஓசை முதல எழுத்தெலாம் ஏகனவன்
நேசம் முதற்றே உன்கு!”

ஐயோ பாரதியே

பாரதியே! உன்றன் பரிணாமக் காலமிங்குக்
கூரெடுத்தும் நீண்டெம் குடிபடையை ஆட்டுவித்தும்
பாரதிபோல் இந்தப் பகுதியிலே யாருமில்லை!
'சாரதியே'! இங்கினிமேற் சாதியில்லை, பேதமில்லை;
அச்சமில்லை; ஆண்டான் - அடிமையுமே இல்லை'யென:
உச்சிமீதில் ஏறி ஒருசாதிக் காரர்
விழாக்கள் பலவெடுத்தும் வீரப் புடனே
வழவழாக் காரரையும் வாய்வீங்க வைத்தும்
ஒருவாரும் நின்ற உலகவிதி கண்டோம்!
பெருவாரி யானோர் பிழைத்தார்கள்! பாரதியே!
இந்தச் சமூகம் இன்னும்
உன்றன் வழியை உணர்ந்திட வில்லையே!

★ மாத்தனையான் ★

பூபாளத்தின்
துஷ்ட நிக்ரஹ இடியேறுண்ட
விஷ நாகங்கள்
நெளியத் தொடங்கிவிட்டன!...
லட்டுக்காக நாலூறும்
நீரிழிவுக்காரன்,
வைத்தியனைக் கண்டதும்
கனது நாகக்கையே
அறுத்துக் கொண்டானாம்!
யாம்பின் விஷத்தால்
நோய்தீர்க்கும் வைத்தியனே
பாம்பாக மாறுவதால்தான்
கவிஞர்கள்—
வைத்தியராக மாறுகின்றனர்.
சூரியனால்—
வேம்புதான் வளரும்.
வேம்பின்
கசப்பில் மயங்கிய சூரியன்
வேம்பிடமே
அகல் விளக்குக் கேட்பதா?
இனிய கவித்தாய்மையைப்
புண்படுத்த முயல்பவரைப்
புண்படுத்தவும்

புண்படவும்
தயாராய் இருப்பவனே
கவித்தந்தையாக முடியும்.
பொய்மைச் சூரனின்
குடல் கிழிக்க உதவாத
அறிவு வேலாயுதம்
கவி முருகனிடம் இருப்பதால்
யாருக்கு நன்மை?
அதிகாரக் கவிஞர்களுக்கு
அடிமையாகித்
துரோணச்சாரியராக இருப்போர்
ஏகலைவர்களுக்குத்
துரோகாச் சாரியராக மாறுகிறார்
—கள்!

ஏகலைவர்கள்—
எங்கள் பெருவிரல்களை
இழக்கத் தயாராயில்லோம்!
ஒருவனின் அறிவுச்சுடரை
இன்னொருவன்—
தனது
பொருமைப் 'பெட்டோ'வில்
அமிழ்த்தி
அணைத்துவிட முடியாது!
ஐவருள்ள

பூபாளம் 1

குடும்பத்தைக் கண்டவுடன்
அஸ்திபுரம்
தன்னை அர்ப்பணிப்பதில்லையே!...
இராமனின்
வெற்றியைப் பாடுபவன்
இராவணனின்
பாணங்களையா துதிப்பான்?
கற்களை எறிந்து
கனிகளைச் சுவைக்கிறார்கள்,
கனிகளை எறிபவர்கள்

தோப்புக்களை அமைக்கிறார்கள்.
நேசர்களே!
சுரங்கமிடும் வெள்ளெலிகளால்
விளைச்சல்—
நின்றுபோவதில்லை.
எவ்வெவரும்
விடிந்தும் தூங்கியபோதிலும்
பூபாளம்—
பிராணனிலிருந்து
பிரியாது ஒலிக்கும்.

ஆசீர்வாதம்

“பூபாளம்” என்ற புகழ்மணக்கும் கவிமலரைப்
பாவுலகில் தருமென்றன் பாலகனின் கவித்துவத்தை
மேலாய் மதித்து மெய்சிலிர்த்துக் கண்ணிலொற்றி
“நாலா திசைக்கும் நற்றேனும் அவன்கவிதை
ஆரூக ஓடி அறிஞர் பெருஞ்சபையில்
சீராய் வளர்க!” வெனச் சீராட்டி வாழ்த்துகின்றேன்.
அமிழ்தத் தமிழ்அணங்கை அரிச்சுவடி எடுத்தமுதல்
குமிழும் சிரிப்போடு கொஞ்சிக் குலவிவந்தான்.
தமிழும் அவன்நாவில் தனித்துவமாய் வாழ்தல்கண்டு
மகிழும் என்னிதய மலர்ச்சியையான் என்னசொல்வேன்!
சொல்லும் பொருளும் சுவைசேரக் கவிதைபல
பல்கவென என்றன் பாராட்டுப் பலகோடி!

★ “நயினை ஆறுறே” ★

“புதுக்கவிதைகள் கடந்த இருபதாண்டுக் காலத்துக்குள் ஸ்தா
பிதமாகி விட்டன” ஆனால், அவை ‘நல்ல கவிதை’களா அன்றோல்
‘மோசமான வசனங்களா’ என்பதிலேயே அதன் வளர்ச்சியும் நிலை
பேறும் அமைந்துள்ளன. என்னைப் பொறுத்தவரையில், புதுக்கவிதை
யாளர் அனைவரும் யாப்பிலக்கணம் அறிந்திருத்தல் அவசியமே. கவிதை
களின் சரித்திரம் தெரியாதவன் கவிதை படைப்பது அபூர்வமே.”

✳ வகவம் 17 வது கவியரங்கில் உரையாற்றுகையில், மதுரைப்
பல்கலைக் கழகத்துப் பேராசியர் திரு. எஸ். இராமகிருஷ்ணன் அவர்கள்
கூறியது.

பூபாளம் கவிதைப் போட்டி - 2

ரூபா 50.00 பரிசு பெறும் கவிதை

நிறைவான சுகம்

❧ பொன். சிவானந்தம் காரைதிவு - 2 ❧

ஓதை யடியில் ஒளிரும் வலம்புரிகள்
வாதையினை யோட்ட வழங்கிய பண்கேட்டுச்
செம்மை யொழுஞ் சினைமாந் தளிருடே
விம்மு மிசைக் குயிலி விண்தொட் டிருளகற்றப்
பொய்மை யகல்தறியில் பாவோட்டிப் ‘பூபாளம்’
பெய்தாள். புனியெழுப்புஞ் சங்க மெனச் சேவலெலாம்;
சிங்காரப் பட்டுடுத்த செவ்வரத்தம் பூக் கழுத்தை
எங்கு மொலிக்கவென எட்டி வளைத்தோங்கிக்
கூவிச் ‘சிவரஞ் சனி’ப்பண் ணெலிக்கவிடப்
பூவும் புனிதமுற்றாள். பொன்வண்டு மென்சிறையிலு
மாடித் தொனையினி லே மண்டிநின்ற ‘காம்போதி’
குடித்தேன் தேடிப் பனிப்பூவில் சேர்க்கைபண்ணப்
முன்னி எழுந்து புதுத்தயிரும் முப்பழமும்
என்னி யிலே மீது கவ்வப் படையலிட்டாள்.
பைரவி’யைப் பாடிப் பறக்கும் பறவையெலாம்,
கைநிறைந்த செல்வம் கனக்க வெனச் சொல்வனபோல்
மீட்ட நடைபயின்றான் மின்னாள் படையலுண்ட
வாட்ட மிலாப் பொன்னன். வயல்விளையில் நெஞ்சினிக்க,
நாளும் நடக்க நலத்தின் களமிருந்தே
தோளில் சுமையெடுத்துத் தோதான பாடலுடன்,
காலெடுத்து வைத்தான். கசியும் மணித்துளியில்,
நூலெடுத்து நுண்ணிடையின் நுங்குப் படந் தெரிந்து
பார மிறங்கப் பறந்த கிளிகளெல்லாம்
சோர்வேது மின்றி ‘ஹர ஹரப்ரி யா’வினையே
தம்குரலி லேதனைந்து தந்தனகாண்! பொன்மனது
கம்மென்று வாசங் கனக்கக் குடுகு நிறைச்
செந்தேன் மொழியாய்ச் செம்மாங் கனி முகத்தைத்
தந்தேன் எனப்பொன்னி வந்தனத்தை நீட்டி நின்றான்.

சாய் பொழுது பாய்விரிக்க, வேய்தோளாள் மூலையிலே,
சாய்ந்து நின்ற பொற்பலவின் சாற்றுச் சுளைபிடுங்கிப்,
பொன்னன் தன் கைவைக்கப் பூரித்தோர் வான் பாடி
'ஆதிபைர வீ'யிசைக்க ஆனந்தச் சிட்டிரண்டு
சேதியெலாம் 'சுத்ததன்னி யாசி'யிலே பாடினவே!
நாளாம் மலர்கூம்பி நல்லிரவுக் கோலமதைக்
கோலங்கள் தீட்டிச் செஞ் சந்தனத்தை மேற்கினிலே
ஊற்றி மெழுகியது. ஒலைக் குடிலெல்லாம்,
பாற்குடமாய்த் தான்விளக்குப் பற்றி இருள்தின்னக்
காணையர்கள் மாலை கண்டு கன்றுகட்டித் தீனவை
வேளைக்கே மூட்ட விடிவிளக்காம் வெண்ணிலவும்
மின்மினியும் போட்டியிட்டு வீணை எரிவதென்று
மென்குளிர் காய விரைந்தார். அது கண்டு
ஒன்பான் ரசமொலிக்க ஓதினார் காணையர்கள்
மின்னார் மயங்கமுல்லைப் பண்ணாரும் மோகனத்தை.
பொன்சோடி கேட்டுப் புதுப்படலை நீக்கி வந்துப்
பன்னாங்குப் பாயினிலே பால்சொரியும் முற்றமதில்
காதற் கனிபிழிந்தார். காய்ந்த நிலாமடத்தை
கூதலால் வெட்கியுடன் கொத்துவானி வேமறைந்தாள்.
அல்லி விரிய அதனாடோர் செவ்வண்டு
சொல்லிவைத்தாற் போலச் சுகமாய் 'நீ லாம்பரி'யால்
தாலாட்ட, மேலாடை தாவியிழுத்ததிலே
மாலாகிக் கொண்டார், மயக்கு.

பூபாளம் கவிதைப் போட்டி - 3

பரிசு ரூபா 50

" தமிழகத்துப் பத்திரிகைச் சந்தை "

என்ற ஈற்றடியைக் கொண்ட குறும்பா ஒன்றை
இயற்றிப் 'பூபாளம்' முத்திரையுடன் அனுப்பங்கள்.

முடிவுத் திகதி 15 - 5 - 1983

பூபாளம் 4

தூரிகைத் தூது

'கவினிதயன்' ரஸாக் 48, மெயின் வீதி ஏறாஜர்-3
மெஹருன் நிஸா 763/1, நீர்கொழும்பு வீதி மாபோலை வத்தளை
ஜெனா காதர், டன்சினே எஸ்டேட் (ஆபிஸ்), பூண்டலோயா
'அன்பிதயன்' சிராஜ் அஹமது 9, சாஹிபு ரோட் கல்முனை-4
செல்வி. சி. எல். பிரேமினி 3வது மைல், அரியாலை, யாழ்ப்பாணம்
'பாத்திமா மைந்தன்' 204/2, ஜும்மா மஸ்ஜித் ரோட், கொழும்பு
அந்தனி ஜீவா 57, மகிந்த பிலேஸ், கொழும்பு-5
எம். ஏ. மொஹமட் 97/10 A, அப்துல் வஹாப் மாவத்த, காலி
யு. எல். எம். இப்ராஹிம் ஜுனேதா விவா, சம்மாந்துறை
எம். தாஸிம் தமிழ் 2ம் வருடம் ஆ. ப. கல்லூரி அட்டானைச்சேனை
எஸ். எம். எம். மிஹ்லார் ,, ,, ,, ,,
எம். ஏ. அஸீஸ் கவிவாணன், பொத்துவில்
பி. மஹேந்திரதாசன் சங்குவேலி வடக்கு, மானிப்பாய்
ஏ. பி. வி. கோமஸ் M/T மண்தண்டாவளை த ம வித்தியாலயம் மாத்தளை
எச். எம். இக்பால் கான் 23/1, அரபுக்கல்லூரி வீதி, காத்தான்குடி 6
வாரிஸ் அலி மௌலானா 65, மொஹமட் லேன், வெலிகாமம்
ஏ. எல். நலீபா உபதபாற்கந்தோர், ஹப்புக்ஸ்தலாவை,
ஏ. எஸ். எம். வஸீர் 38/6, டயஸ் பிலேஸ், கொழும்பு-12
கே. எஸ். சிவகுமாரன் 21 முருகன் பிளேஸ், கொழும்பு-6
அழ. பகீரதன் காலையடி, பண்டத்தரிப்பு
செ. மகேந்திரன் 'சோமபதி' நெடுந்தீவு
செ. புஷ்பானந்தன் 1ம் பிரிவு, மண்டூர்
முல்லை வீரக்குட்டி, ஒந்தாச்சிமடம், களுவாங்கிக்குடி
செல்வி. ஸுல்பிகா ஷரிப் மொஸ்க் வீதி, கல்முனை-4
'இளநெஞ்சன்' முர்ஷிதின் 239, சிரிசத்தர்மா மாவத்தை, கொழும்பு-10

பூபாளம் 5

இன்னொரு பாரதி வேண்டுமடா!

卐 “சூர்ணித்” 卐

காக்கைச் சிறகினிலும்
அழகு கண்ட
கவியரசே! பாரதியே!
உனைப் பாடும் உள்ளங்கள்
நோக்கும் பொருள்தான் என்ன?
வேறு பொருள்
பாக்குள் வைக்கும் பக்குவத்தைப்
பாவலர்கள் இழந்தனரோ?

பாரத சுதந்திரத்தின்
பாட்டுடைத் தலைவனே,
ஓர் பாட்டு உனைப் புகழ்ந்து
பாடாத புலவருண்டோ?
தீராத காதலை
உன்னிடத்தில் கொண்டவர்கள்
பார் போற்ற ஓர் பாட்டுப்
பாடுதலிற் குறைந்தவரோ?

அரசியல் வாரிசுகள்
அரசாள வரும்போது
சினிமாவின் வாரிசுகள்
திரையுலகை நிரப்புகையில்
தரமான கவிதை களால்

உன் இடத்தை நிரப்புதற்கு
பாரதியே உனக் கேள்
வாரிசுகள் இல்லை ஐயா?
இந்திய மண்ணுக்கு
மட்டும் தான்
சொந்தமானவன் அல்லன் நீ
என்பதாலோ - உனக்கு
அங்கும் இங்கும்
ஆயிரம் வாரிசுகள்?
அனைவரும் கவிஞர்கள்?
பாரதியே உன்னைப்
பா-‘ரதி’கள் வாழ்த்துகிறார்;
பேரறிஞர் போற்றுகிறார்;
பெரும் பேறு பெற்றவன் நீ!
காக்கைச் சிறகினில் நீ
கண்ட அழகினைப் போல்
பாக்குள் பொருள் வைத்துப்
பாடும் ஒரு பாரதியும்
ஈழத்தில் உதித்துவர வேண்டும்;
அவன், எம்புகழை
எட்டய புரத்தினிலும்
சட்டித்தர வேண்டுமையா.

எனக்குடையாள்

இடையோ துடி. இதழோ மலர்,
இவளோ ஒயிலுடையாள்.
நடையோ மயில், நகையோ தமிழ்.
நங்கை எனக்குடையாள்.
சங்கைக்குழல், காந்தள் விரல்.
சமலக் கரமுடையாள்.
கொங்கைக்குடம், குழைத்தெழில்,
கொண்டாள் எனக்குடையாள்.
சண்டாள் இதழ் கலந்தா எவள்
சவிதை தரும்பொருளே!
உண்டோ துயர்? உயர்வே நிதம்,
உரிமைச்சுகம் அவளே!

— செ. மகேந்திரன் —

தொடர் காவியம்

மீட்டாத வீணையின்

மெல்லிய நாதம்

‘கவின் கமல்’

(2)

அந்தப்-
பாலைக் குடிசையிலும்
சோலை மாளிகையின்
அதிர்ஷ்டக் காற்று
வீசும் நேரம் வந்தது!
நிழலை உருவமாக்கி-
அநுமானின்
மந்திரத்தைக் கூறும்-
கருமந்திர நூலை
அவன் அவளுக்குப்
பெற்றுக் கொடுத்தான்!

அரபு மண்ணின்-
‘பர்தா’ முகங்களாய்
அவளும் மாறவேண்டிய
ஈராண்டு நாடகத்தில்
அவள் நட்சத்திரமானாள்!

உழைப்பறியாத-
நாடகக் கம்பனியின்
மொழியறியாத எஜமானின்
சொடுக்குக் கூலிக்காகச்-
செயற்கைக் குளிரைச்
சுகமாக அள்ளித்தரும்
ஏ. சி. அறைகள்!
உலகப் பொருள் சேர்க்கும்-
கரகரத்த பணத்தாள்கள்!
இவை-

ஏற்றுமதித் தரகர்களின்-
முகூர்த்தமிலாத் திருமணங்களின்
முதிராத இன்பங்கள்...

இன்பச் சுரங்கங்கள்
அத்தனையிருந்தும்...
அவள்-
உறவுக் கைவிலங்கறுத்த-
‘ஷெய்க்’ கின் வீட்டுச் சிறையின்
ஒரு கைதியே!
அவர்—
அவளுக்குப் பரிசளித்த
வளையல்கள்—
அடிமைக் காப்பாய்ப்
பரிகசித்தன!
இரும்பும் தங்கமும்
இனத்தால் ஒன்றுதானே?

மாத மேகம்—
நாள் துளிகளாகின!
கடதாசிக் கூண்டோடு
உயிரற்ற வெண்புறா
சுல்தானின் தலையுடன்
அவளது மனத்தையும்
சுமந்து பறந்துவந்தது!
அதில்:

‘...என்னதான் சுகமிகுந்தும்
உங்கள் நினைவுத் தழல்கள்
என்னை வறுக்கின்றன...
கடந்த சித்திரைக்கும்
கைப்பிடிக்கும் சித்திரைக்கும்

என் நிலைமை ஒன்றேதான்!
அன்று—
எல்லோருடனும் இருந்தேன்-
பணம் தொலைவிலிருந்தது!
இன்று—
பணத்துடன் இருக்கிறேன்-
உறவுகள் தொலைவில்
இருக்கின்றன...

தாயின்-
கண்ணீர்க் குழந்தைகளைப்
பூமித்தாய் தாலாட்டினாள்!
விழித்தாய் மலடியானாள்!
அவளை அனுப்பியவன்
தாயைத் தத்தெடுத்தான்!
மறுநாள்-
அவளை நோக்கிப் பறந்தது-
அவர்களின் சமாதானப் புரு:
'பொறுத்தவன்-
பூமியாள்வாள்...'
உறவுகள் எங்கிருந்தாலும்,
மனங்களில் இருப்பதால்
அவை தொலைவில்லை!

அவனால் மாற்றப்பட்ட
வாழ்வின் புதிய சித்திரை
புதிதாகவே கழிந்தது!
அவனுக்கும்-
ஏகாந்தத்தைப் பதியவைத்த
சித்திரைக் கன்னி
கானொய் நெளிந்தாள்!
உதவிக்காய் வந்தவளை
உறவாய் ஏற்கத்
தாயுள்ளம் கவிதை யாத்தது!

'...மகனே!
அவளை நீயே...!
தயக்க மேகத்தைத்
தாய்மை நிலா--
தள்ள முயன்றது!

'...மகனே,
இன்னும் சில காலத்தி வேரே
கால தேவனின் கட்டிய
எனக்குரிய பூர்வ சொத்து!

'அவள் விருப்பத்தையும்
கேட்டுவிட்டு...'
அவனுக்கும்-
புதிய பாடம் படிக்க
ஆசைதான்!
ஆனால் பொறுப்பு-
பலப் பரிட்சையாகியது!
ஏற்கனவே அச்சிடப்பட்ட
ஊராரின் வினாத்தாள்களுக்கு
அவன்-
விடை தேடிக்கொண்டிருந்தான்!
காலாட்ச்கனனின்
பாண நாட்கள்-
தனிமைக் கௌரவர்களை
எதிர்க்கலாயின!

(தொடரும்)

'தூரத்து பூபாளம்'

நமது 'சங்கப்பலகை' ஆசிரி
யர் திரு. எஸ். ஐ. நாகூர்கனி
அவர்களின் 'தூரத்து பூபாளம்'
சிறுகதைத் தொகுதி வெளியிட்
டுக்குத் தயாரான நிலையில் உள்
ளதென அறிகிறோம். பூபாளத்
தின் மனங்கனிந்த வாழ்த்துக்கள்.

அவரது முகவரி :

எஸ். ஐ. நாகூர் கனி
42 பேரா வீதி
கொழும்பு - 12

பூபாளம் 8

வலம்புரி கவிதா வட்டத்தினர், 1982ம் ஆண்டுக்காக
நடாத்திய கவிதைப் போட்டியில் பரிசு பெற்ற 16
கவிதைகளுள் 10 கவிதைகளை முந்தைய இதழிற் பிர
சுரித்திருந்தோம். ஏனைய 6 கவிதைகளையும் இவ்வித
ழிற் பிரசுரிக்கிறோம்.

—ஆர்.

(11) மலரும் ஒரு
சமூகம்

✻ ஏ. கௌரிதாஸன் ✻

உளமொன்றிக் கருத்தொன்றிக் கொண்டகாதல்
உலகமதில் என்றைக்கும் நிலைத்தே நிற்கும்!
பலகாலம் மங்கையுடன் பழக்கம் கொண்டு
பட்டுடலின் இன்பசுகம் அதுவும் கண்டான்!
நலமான நல்நிலவாய் ஒளியாய் வாழ்ந்தார்!
நடக்காமல் ஆண்டுகளும் உருண்டே ஓ!
சிலகாலம் வேற்றார்க்குப் பயணம் போனான்,
சிறுமாற்றம் வேலையிலே; மாருச்சிந்தை!

அவளுடைய அப்பாவும் அவளுக்காக,
அரியதொரு மணமகனைத் தேடலுற்றார்!
துவருமிடைச் சிங்காரி சொல்லக்கேட்டும்
துளிகுடச் செவியேறு திருந்ததந்தை
அவளுக்கு மணநாளும் குறித்தார்! காசில்
ஆசையுள்ள மக்களிடம் பண்புண்டாமோ?
பவள டுதழ்க் காரிகையின் கையைப்பற்றப்
பறந்தோடி வந்தான்! ஓர் பணத்தின் செல்வன்!

கண்ணீரின் மத்தியிலே கழுத்தை நீட்டக்
காதல்க்கும் கண்டறியா ஆசைச்செல்வன்
வண்ணமகள் கழுத்தினிலே தாலிகட்ட
வதுவையது ஒருவாறு நடைபெற்றேக;
எண்ணமெலாம் அவள்மேனி அழகில்; சிந்தை
ஏக்கமெலாம் முறுக்கேறக் கையைப்பற்றிக்

பூபாளம் 9

'பூபாளம்' முதலிதழில் பிரசுரமான 'சங்கப்பலகை' சங்குசக்கரப்புலவர் பற்றிய செய்திகளை அன்பர் ஜூப்.
மு.ஹனிபா அவர்கள் (கொழும்பு-12) தம்மிடம் பிரஸ்தாப புலவரின் பாடல்கள்செவற்றின் கையெழுத்துப்
பிரதிகள் இருப்பதாக அறிவித்து அவற்றை நூலுறவில் கொணரும் பட்சத்தில் உதவிகள் செய்வதாக உறுதி
யளித்துள்ளார். சங்கப்பலகை 'பூபாளம்' கருதுகிறது.

கன்னமதில் ஓர்முத்தம் கனிவாய்க் கேட்டான்!
காரிகையும் மறுத்திட்டான்! மறுப்பாள்தானே!
விலைமகளா? இல்லையவள் வீரக்கன்னி!
விதிசெய்த சதியாலே நடந்தகாட்சி!
மலையாகி அவள்மனதை வருத்தும்போது
மனம்கொண்ட காதலனை எண்ணுகின்றான்!
குலையாத அன்புடனே, அவனின் தோள்கள்
குன்றுநிகர் மார்பகங்கள் எல்லாமெண்ணி
அலையாகக் கண்ணீரை இறைத்தே நின்றான்!
அத்தோடு மடலொன்றை வரைகின்றானே!

உளம்கவர்ந்த அத்தானே! எந்தன்வாழ்வே!
உருக்குலைந்து போனேனே; அப்பா என்ற
விலங்குநிகர் மனம்கொண்ட அவரின் செய்கை,
வினாக்கி விட்டதுவே எந்தன் வாழ்வை,
கலங்காமல் இருந்திடுநீ! கையைப் பற்றிக்
கணப்பொழுதில் வந்திடுவேன்! வருடமொன்று!
உளம்கொண்டு நீரன்று உரைத்த வார்த்தை
ஒவியமாய் என்நெஞ்சில் நிறைந்தே நிற்கும்!

பொலிவிழந்தான்! பொன்னுடவின் அழகிழந்தான்!
பூவையவள் சிரிப்பென்னும் கலையிழந்தான்!
மெலிவுற்றான்! முகமதிலே திலகம் விட்டான்!
மேதினியில் அவன்நிலைவில் ஒன்றிநின்றான்!
ஒளியுள்ள காந்தமெனும் கயலின்கண்ணில்
ஓயாமல் கண்ணீரே வடியநின்றான்!
கனிப்பெல்லாம் இழந்திட்டான்! இடியைக்கேட்ட
கருநாக பாம்பெனவே மயங்கி வீழ்வான்!

வழிபார்ப்பான்! அவன்வரவைப் பார்த்துப்பர்த்து
வஞ்சியவள் இருகண்ணும் செயலிழக்கும்!
பழிபோட்டான்! தெய்வத்தின் மேலே பாரம்
பறந்தோட, மாதங்கள்! இவளின் போக்கில்
மாற்றங்கள் கண்டதனால் மணம் முடித்தோன்
மங்கையிலே சிலம் கொண்டான்! மாமாதனைச்
சீற்றமுடன் நெருங்கினான்! செயலிலில்லை!
செப்பிடுதல் எப்படியோ? அறிவார் யாரோ?

பொறுமையில்லா மாப்பிள்ளை பொங்கக்கண்டு
பூவையவள் தனை நெருங்கித் தந்தை சொன்னார்,
உறுதியுள்ள மனம்கொண்ட மங்கை சொன்னாள்;
உயிரிழந்து போனாலும கொள்கையொன்றே!
உயிரோடு மகிழ்வின்றி வாழ்தல் விட்டு
இறப்பதுவே மேலென்று திடமாய்க் கூறத்,
கவறதனைத் தான்இழைத்த உண்மைகண்டார்!
கந்தையவர் இப்போது கலங்குகின்றார்!

இலக்கியக் கூட்டங்கள் நடக்கும்போது, பின்வரிசையில் வசதியாக அமர்ந்துகொண்டு, மேடைப்பேச்சைக்
கண்டல் செய்யுமாப்போல் தங்களுடைய அறுவைகளை விளக்கிக்கொண்டும், 'பைலா' 'லெவ'லில் கைதட்டி
யும் சிழக்கை அடித்தும் பிற்போக்காக நடந்து கொள்ளும் இலக்கியக் காதலர்களை இலக்கிய உலகம்
மன்னிக்கவே கூடாது.

நயமான பலகனவை மனதில் தேக்கி
நாயகனாய் வந்தபெரும் செல்வன்உள்ளம்
புயலாகி அனலாகிக் குமுறிக்கொண்டு
புதுவாழ்வு தேடற்கு முனையும் வேளை:
கயல்விழியாள் பூரித்தாள்! காதல்கொண்ட
காதலனை எண்ணியெண்ணிக் களித்தேநின்றான்!
உயர்காதல் கொண்டவர்கள் மனத்தைமாற்ற
உலகமதில் ஏதேனும் உண்டோ? மார்க்கம்!

செல்வனவன் மனம்மாறிச் சென்றேவிட்டான்!
சிட்டவளின் தந்தையிப்போ தேற்றிநின்றார்!
நல்ல அரும் மருமகனை என்னுவந்த
நாயகனும் புதுமகனை நாடிநின்றார்!
கொல்லுகின்ற நஞ்சினிலும் கொடியோரெல்லாம்
குனிந்ததலை நிமிராமல் இருந்தே பார்க்க,
தொல்லுலகில் இல்வாழ்வு தொடங்கி இன்பம்
துய்த்தார்கள்! மகிழ்ந்தார்கள்! இதுவே வாழ்வு!

ஆண்டொன்று அவர்வாழ்வில் அகன்றுபோக,
அரிவையவன் தாயானாள்! அழகுச்சேயை
சுன்றெடுத்தாள்! இன்புற்றாள்! களித்தாள் செல்வி!
சுருள்ளம் இணைந்திட்டால் இணையுண்டாமோ?
சான்றோர்கள் கூறிவைத்த அன்புவாழ்வைச்
சரித்திரமாய் ஆக்கிவைத்தார்! தரணி மீதில்,
வான்மதியாய் வாழ்ந்தார்கள்! மலரின்வாசம்
வெண்பாவின் சுவையாகி மகிழ்ந்தே நின்றார்!

நொந்துநொந்து நூறுநாள் வாழ்ந்தாலென்ன?
நோவின்றி இரண்டேநாள் வாழ்ந்தாற்போதும்!
இந்தமுறை தனில்வாழ்வை இணைத்தால், மக்கள்;
இப்புனியில் மகிழ்ந்திருப்பார்! இதுவேவாழ்வு!
மனம்கொள்ளா மாப்பிள்ளை கைப்பிடித்தால்
மடிகின்ற நாள்வரையும், தினமும் தொல்லை!
மனம்ஒன்றி உயர்காதல் கொண்டாலென்றும்
மலர்ந்திடுமே, மலர்ச்சியுள்ள சமூகம் ஒன்று!

கருத்துரையைச் செய்வதென வந்தா
கழுத்துவரை கைவைத்தார்? கந்தா!
கவிஞர்களின் மேடைகளைக்
காப்புறுதி செய்தல்முதற்
காரியமாம்! தொந்தரைகள் முந்தா!

பேரரசை
ஐந்துபிள்ளை பெற்றுவிட்ட ஆண்டி
அதைகயடுத்தும் பெற்றிட்டார் வேண்டி
அருந்தோழர் திக்குணத்தால்
ஆசைமிகத் தீண்டியதால்
அற்றுநன்றி ஆளுரே போண்டி!

இலவசமாய்க் கிட்டுமெனில் நூல்கள்
இளித்திடுமாம் பேரரசை வால்கள்
இலக்கியத்தில் வாழ்ந்தாலும்
ஏமாற்றிக் கொள்ளியிட
எப்போதும் பின்தங்கா 'டால்'கள்!

(12) புருதியிலே வீணையொன்று

மணடர் அசோகா

ஊடிவீடுகள், மதிப்பிலுயர் மனைகளென
தேடித்திரிந்து நிதம் தேனெழுகப் பேசியங்கு
வீடு பெருக்கி, விளக்குமாறெடுத்து முற்றம்
ஓடிவிளக்கியவர் ஒப்புவிக்கும் வேலையெலாம்
ஆடிஇயந்திரமாய் அசைந்து முடிக்கின்ற
வாடிக்கை கொண்டதொரு வனிதை, பேர்நல்லம்மா
வாடிஉடல்வருத்தி வருகின்ற பொருள் சேர்த்து
நாடி மனை சென்றால் நாளொன்று ஓடிவிடும்

உடலின் உழைப்பதனை உரமாக்கி வாழ்கின்ற
உத்தமி, அவளுக்கு உள்ளதெல்லாம் ஓர் செல்வம்
மடலைவிரித்து மணக்கின்ற தாழையென, எழில்
மலர்கின்ற மங்கைப் பருவத்துத் தேன்கிட்ட
கடலைப் பழிக்கின்ற கருநீலக்கண்ணிரண்டின்
மடலைவிரித்திடிலோ மயங்காத பேரில்லை
படலைதிறந்திடவா, பாய்ந்திடவா என்பதுபோல்
பளிச்சென்று தெரிகின்ற பற்கோவை முத்தாரம்

தேருக்குச் செய்துவிட்ட திறமான சோடனைபோல்
மார்புக்கு மேலாகத் தவழ்கின்ற நூற்சேலை
ஊருக்குள் வட்டமிடும் உயர்குவைத்துக்காளையர்க்கு
ஆர்வக்கனவுகளை அசைக்கின்ற சாதனமாம்
யாருக்கு வாய்த்திடுவாள் நல்லம்மாள் பெண்ணென்று
மார்தட்டித்திரிகின்றார் மன்மதன்கள், ஆனாலும்
பேருக்குக் களங்கமின்றி பெற்றெடுத்த பெண்ணவளை
சீராக்கி வைத்திடவேசிந்தித்தாள் நல்லம்மா.

அதிகாலை வேளையிலே அடித்துப்புடைத்தெழுந்து
அவசரமாய் மனைவிட்டு அகன்றிடுவாள் நல்லம்மா
மதிபோலும் வதனத்து மங்கை கதிர் சாய்ந்து
மறையும் வரையிலங்கு மகிழ்ந்து தனித்திருப்பாள்

பூபாளம் 12

நூல் வெளியீடுகளின் போது, நூல் விற்பனை செய்யப்படுவதில், பலத்தாரமாக அவற்றை விற்பனை செய்ய முனையும் பாங்கைப் பலரும் அருவருப்புடன் விமரிசிக்கவே செய்வர்.

வசன நாடகங்களையே பெரும்பாலும் ஒலிபரப்பி வரும் இலங்கை வானொலி, தரமான கவிதை நாடகங்களையும் அடிக்கடி ஒலிபரப்பினால் கவிதை வளர்வதன் கவிஞர்களும் வாழ்வார்கள்.

சுதியாகச் சைக்கிளில் சுற்றுமொருகாளை, தினம்
சுழற்றும் விழியசைப்பில் சொக்கிவிட்டாள்—
—பெண்பேதை

‘நதியாகச்சுரக்கின்ற நல்லன்பு ஆங்கவன்பால்
நிறைந்து வழிந்தோட நங்கைமனம் பேதலித்தாள்.

நல்லம்மானில்லாத நல்வேளை பார்த்தங்கு
செல்கின்ற காதலனின் சிங்காரச் சுவை சொட்டும்
சொல்மாரி கேட்டதிலே சுகம்கண்ட தேன்கிட்டு
வில்லாய் வளைந்துட்டால் விடுவானா ஆண்சிங்கம்?
மெல்லென்ற பேச்சொலிகள், மிதமான சிரிப்போசை
பொல்லாத நாணம், புரியாத இன்பங்கள்
செல்லம் கொடுத்தோர் தாய் சிறுகூட்டில் வைத்திருந்த
நல்லதொருபறவை நாடியதோ வெளியுலகை?

வீட்டுக்குள்நடைபெற்ற விபரீத நாடகத்தின்
வேகமோ காட்டுத்தியென வீணர்கள்
வீடுகள் எல்லாம் விரைந்தது, நல்லம்மா
காதிலும் விழுந்தது, வெகுண்டாள், வெலவெலத்தாள்
ஓடினாள், பெண்ணைப்பிடித்து இழுத்துதைத்து
“ஏனடி நான்கேட்ட சேதியிலே உண்மையுண்டா
கூறடி எனக்கிப்போ, கொன்றிடுவேன்” என்றதாட்ட
கூசும் விழியிரண்டும் குவிந்தன, பின் விடையெதற்கு?

வாடியுடல் வருத்தி வளர்த்த எழில் மகளின்
வாழ்வைப் பறித்திட்ட வாலிபனின் பேர்கேட்டு
தேடியவள் மனையிற் சென்று உடல் கூசி
‘வாடிக்கையாக வந்து மகள்வாழ்வில்
கூடிக்களித்திட்டிர், குற்றமொன்றுமில்லைதம்பி
கூறிவிடும் சம்மதத்தை, குறைவின்றி உங்களைநான்
சோடிக்குயில்களென சுதந்திரமாய்ச்சேர்த்துவைப்பேன்
வேடிக்கையில்லையிது விருப்பத்தைக் கூறு’மென்றாள்.

நாதியற்ற நற்குணத்தாள் நல்லம்மாள் சொற்கேட்டு
“நாயே போ, யாரிடத்து நல்ல கதையளந்தாய்
வீதியிலேகிடக்கின்ற விலையில்லாச்சுரக்குக்கு
மாடியிலே வாழ்கின்ற மன்னவனோ மாப்பிள்ளை?
சாதியென்ன உந்தன் தகுதியென்ன, போ வெளியே
வீடுபெருக்கி, விறகொடித்துப் பிழைக்கின்றாய்
சேதியிதை ஊரறிந்தால் சிரிக்காதா கைகொட்டி
ஓடிவிடு, நின்றால் உதைதான்’ மருந்தென்றாள்.

பூபாளம் 13

பாரதி நூற்றுண்டை யொட்டி மாவை, பாரதி மறுமாச்சி மன்றத்தினர் நடாத்திய கவிதைப் போட்டி முடிவடைந்து பரிசுளும் கொடுக்கப்பட்டு விட்டன.
இப்போட்டி பற்றிய விளம்பரத்தை அறிவித்திருந்த ‘பூபாளம்’, அதன் முடிவு வரப்பெறுவது குறித்துக் கவல்கிறது.
காரியம் முடிந்தவுடன் கலப்பை அடுப்புக்குள்ளே.

விதியின் பிடியில் வாழ்வை வைப்போம்
பதவிப் பேயும், புதையல் வெறியும்
இதயத் துணர்வை எப்படி அறியும்?
வற்றா தெந்தன் வாழ்த்தின் முன்னம்
பெற்றோர்க் கடங்கப் புதுவாழ் வமைப்பாய்!

‘கண்ணாய் நானெனில், காக்கு மிமையாய்
மண்ணில் விண்ணில் மன்னன் நீதான்!
போலிக் கௌரவப் போர்வைக் குள்ளே
கால்களை வையேன்! கால்களை வையேன்!

—0—

இரங்கா நெஞ்சோன்; ஈட்டி போலும்
அரங்கொண் டறுத்த அக்கினி வாளாம்
கையில் ஏந்தி கால்கள் துடிக்க
பொய்யாய் வேடம் புனைந்து வந்தான்
‘எந்தன் மகனாக் கிவனோ துணைவன்,
வந்தேன் உன்னை வாளால் வீழ்த்தி
தகுதிக் கிணங்க துணைகொண் டினைத்து
மகிழ்வேன் நன்றாய் மகளின் வாழ்வால்’
காதல் உற்றோர் குரலின் பக்கம்
பாதத் தொலியும் புரியா வகையில்
குமரன் கழுத்தை குறிபார்த் தவனும்
சுமையாம் ஆத்திரச் செறிவில் நின்றான்

—0—

‘பிசைகின்ற சோற்றுக்குள் நஞ்சை விட்டு
பார்த்தங்கு ரசிக்கின்ற நீசர் போலும்
வசைமாரி பொழிவின்ற சமுகம் தன்னில்
வறுமையுற்று வாழ்வதிங்கு பாவம்! பாவம்
இசைக்கின்ற யாழ்கொண்டு தீயை மூட்டும்
இரங்காத மாந்தரினால் என்னே இன்பம்?
திரையறியாத தோணிபோல் கலங்கி நின்ற
திருமுகத்தாள் கண்ணீரில் தோய்ந்து நின்றான்!

—0—

‘இன்னும் சிறுணகம் இவ்விடம் விட்டு
முன்னம் நகர்ந்து மனைக்கு மீள்வாய்
கையில் துடிக்கும் கூரிய வாளால்
தையிய மாகத் தொடுப்பேன் சீற்றம்
வீழ்வாய்! துடிப்பாய்! விடுவாய் மூச்சை

பூபாளம் 16

ஒருநூலை விற்கவேண்டு கட்டம்;
ஒருநூலை விற்பதிலோர் நாட்டம்!
உருப்படியாய்ச் செய்வதையே
உணமுருகச் செய்வதற்காய்
ஒரேணனம் ஏற்பட்டுதல் வாட்டம்!

உரைத்தார் பொறுப்பாவார்;
ஒவ்வாதிவ் வேட்டின்
கருத்தென்னல் நம்பொறுப்பா காது!
—ஆர்.

(வேறு)

(வேறு)

நாள்படக் கமலம் நல்லவன், சேர்வான்’
என்று துடித்தோன் என்னை தன்னில்
நன்றே தெளிவு நிகழ்தல் கண்டாய்

—0—

‘தந்தையை இழந்து துயருறு மில்லம்
எந்தன் உழைப்பை எண்ணி ஏங்க,
கனவில் உன்னைக் கண்டேன் இல்லை
தினமும் என்னில் தந்தாய் அன்பே—
இன்று சொல்லு எதுவழி என்று?
புன்மை களையப் புகுதல் செய்வோம்!’

‘உண்மை வழியில் உயிரை வைத்து
பண்பை மதிக்கும் புனிதர் தன்னில்
விருப்புக் கொள்ளல் வருவோ? இல்லை!
நெருங்கி வந்தேன் நிந்தன் நிழலில்’.

—0—

‘பஞ்சம் வாழும் புலம்பல் மண்ணில்
நெஞ்சில் ஈரம் நிகழா தறிவாய்;
கம்பன் மைந்தன் கண்ட துயரம்
நம்மன நிலையும் நெருங்குவ தறிவாய்’
குமரன் வார்த்தை கண்களில் பிறக்க
கமலம் அவன்கால் கதறித் துடித்தான்
‘சாமப் பொழுதில் சந்தித் தோம்நாம்
காமத் துறவில் கலந்தோ மில்லை!
காதல் கண்டோம்; கொடுமிடி வந்து
நோதல் தந்தால் சாதல்! சாதல்!

—0—

மகளின் இதயம் முழங்கும் துணியை
அகத்துள் திணித்து அறிவால் விழிக்க
விலங்காய் தன்னிலை வேடம் கண்டே
கலங்கி நின்றான்; காதல் தன்னை...

‘பாற்கட லங்கு பிழிந்த அமிழ்து,
காற்றெடு பேசும் குழலது ராகம்,
கங்கை, காவிரி, கடல்மடி முத்து,
திங்கள் அழகு, தொடுவான் வர்ணம்
இனிமை இனிமை இளமைக் காதல்
தனிமை யறியா திவ்விய சக்தி’

என்றே அவனும் இதயத் துணர்வால்
நன்றாய் சப்தம் நிகழ்த்தி வீழ்ந்தான்.
‘தன்வினை தன்னை தீண்டுத லுண்டோ?
புன்மை புரியப் புறப்பட் டவனும்
வாளினைத் தனது வஞ்சக நெஞ்சில்
அழப் புதைத்து துயின்றான் நிலையாய்.

பூபாளம் 17

—விருச்சிகன்—

கிணத்துக்குரிய மூலர்

வியபிசாரம் செய்யும் விருத்தாப் பியர்கள்
தியாயமிலாச் செல்வந்த நாயர் - இயல்பில்
பெருமை மிக்காட்டும் பேரேழை என்போர்
கிறையுறுவர் ஏகன் கினத்து.

ஆதாரம்: திமிதி, நலாயி.

அறிவிப்பவர்: அபூதர் (ரலி)

(14)

தாரமாகியே புதுத்தலைமுறை படைப்பேன்

← எஸ். எச். நிமத் →

- 1) ஒவென் னுயிரே ஒதுமிக் கனியின்
உருவும் கருவும் உனக்கே சொந்தம்.
பாவின் பண்ணும் பாவமுந் தாளமும்
பாவையே உனக்கிப் பாவல ணர்ப்பணம்.
- 2) காலச் சுழல்நம் கண்களை யொருக்கிட(க்)
காதல் என்றொரு காட்டில் நுழைந்தோம்
கோலப் புதுமைகள் கோடியாய்க் குவிந்திட(க்)
கோகி லங்களாய்க் குலவியே மகிழ்ந்தோம்.
- 3) புல்புல் என்றொரு புள்ளினச் சோடியாய்
புவனம் ஈதினில் புரண்டே களித்தோம்.
நில்நில் என்றே நிசிகளைக் கேட்க
நில்லா தொழிந்த நிசிகளைக் கடிந்தோம்.
- 4) கங்குல் எமக்குக் காலையாய்ப் போனதே
கனலோ எமக்குக் கனிவாய் ஆனதே
கங்கை யாயெம் காதலும் பாய்ந்ததே
ககனமோ நமது கரங்களில் வீழ்ந்ததே.
- 5) நிலவின் ஒளியில் நீயும் நானும்
நீந்திக் களைத்து நித்திரை யானோம்
உலவும் காற்றில் உடல்கள் நனைய
உறக்கம் விடுத்து உரைகள் செய்தோம்.
- 6) கடலின் கரையில் கைகள் இணையும்
காற்று வீசும் கால்கள் நடக்கும்
ஓடம் ஒன்று ஒதுங்கி இருக்கும்
ஒருநாள் மாலை ஓடியே மறையும்
- 7) பூத்துக் கிடக்கும் பூங்கா வனத்தில்
புத்தகம் படிக்கப் போவோம் நாமே

பூபாளம் 18

அடைக்கலப் போர்வை
பெற்றார் தன்பு பெருத்தார், அடிமைகளுக்
குற்றுதவி செய்தார், உவப்புடனே — சற்றும்
இயலாதார் குதவி யிருந்தாரை அல்லாஹ்
கவனப்பதி சேர்ப்பான்; துணி.

ஆதாரம்: முல்லிம்
அறிவிப்பவர்: ஜாமிர் (ரலி)

ஆத்தி குடியா அங்கே படிப்போம்
அதுதான் இல்லை அதுதான் இல்லை

- 8) காதற் கவிதை கற்போ மங்கே
காரிருள் உலகைக் கவ்விடும் வரைக்கும்
சாதல் வரினுந் சார்ந்திருப் போமெனச்
சத்தி யங்கள் சாற்றுவோ மங்கே
- 9) உன்னிதழ் சிந்தும் ஒளிப்புன் னகையில்
உலகினை மறந்து உலவுமென் மனமே
என்கரந் தனையே ஏந்திழை யேநீ
எடுத்துன் மடியில் இதமாய் வைப்பாய்.
- 10) உன்னோ டென்னால் உயிர்விட முடியும்
உன்னை வின்றி உறங்கிட முடியா(து)
என்றுநீ யுரைக்கையில் என்னான் மறந்தேன்
எங்கோ பறந்தேன்; இதயம் மகிழ்ந்தேன்.
- 11) பச்சைக் கிளிகள் பாடிப் பறக்கையில்
பங்கய மலரினைப் பகலவன் பார்க்கையில்
கொச்சைத் தமிழினைக் குழந்தை சொல்கையில்
குவலய மீதினில் கூற்ற மெழுந்ததோ?
- 12) வசந்தம் தீய்ந்ததோ வண்ணம் அழிந்ததோ
வளமார் காதல் வற்றிப் போனதோ
பசுமை யற்ற பாலையா யுன்னுளம்
பட்டென மாறயான் பாவமென் செய்தேனோ
- 13) உந்தன் பிரிவால் உளமிக நொந்துளேன்
ஊனைக் கூட ஒழுங்கா யுண்கிலேன்
சந்தம் அற்ற சடக்கவி யாகநான்
சாலையில் தினமும் தளர்நடை யமைக்கிறேன்.
- 14) காலம் என்ற காயும் ஒருநாள்
கனியும் என்று காத்தே மாந்து
கூலந் தனிலே குந்தியே இன்று
குடமாய்க் கண்ணீர் கொட்டியே யழுகிறேன்.
- 15) அற்புத ராகம் ஆர்த்தெழும் என்று
அன்றுயான் நினைத்து அகங்குளிர்ந் திருந்தேன்
குற்றுயிர் மனிதனின் கூக்குரல் முகாரிதான்
கவிற் றென்செவிக் குழியினுள் இன்றே
- 16) அன்பே அழகே அறிவே அமுதே
ஆசைக் கிளியே ஆழ்கடல் முத்தே

பூபாளம் 19

கவனப்பதியின் அறைகள்
—விருச்சிகள்—
நல்ல விதமாக நாதிருந்திப் பேசுவார்க்கும்
அல்லற் படுவோர்க் கருமுண்டி ஈவார்க்கும்
நேமத்தே நோன்பதனை நீங்காது தாங்குவார்க்கும்
சாமத் துறக்கம் தவிர்ந்துத் தொழுவார்க்கும்

உள்ளும் புறமும் உறத்தெரியும் மானிகைகள்
வல்லான் வகுத்துள்ளான் வான்.

அறிவிப்பவர்: அலி (ரலி)

ஆதாரம்: திர்மிதி

பண்பே என்றுநீ பாடிய தெல்லாம்
பாடையில் போன பாவியின் பிணமோ?

- 17) தனிமைத் தீயில் சருகாய் உள்ளம்
தவித்துத் துடிக்கும் தன்மையைப் பாராய்
இனிமை யெல்லா மிழந்தொரு கசப்பாய்
இங்குயான் வாழும் இழிநிலை காண்பாய்.
- 18) ஏகாந் தத்தை ஏற்றிடா வென்மனம்
என்றும் உனையே எதிர்பார்த் திடுதே
சோகம் தாளா(து) சோர்ந்திடும் மனதினில்
சுகந்தம் பெருகிட சொர்க்கமே வருவாய்.
- 19) வாராய் அமுதே வாராய் கண்ணே
வந்தென் குறையைத் தீராய் பெண்ணே
பாராய் என்னைப் பாகா யுருகிப்
பாடலால் கூவுமிப் பாவியைப் பாராய்.
- 20) தனிமை அகன்று துணைபெறு வேனா?
தவிக்கும் உளத்தா கந்தீர்ப் பேனா?
இனிமைக் கனவுகள் இனிமேல் வருமா?
இன்னல் போமா இடர்நீங் கிடுமா?
- 21) உந்தன் தரிசனம் உடநிகழ்ந் திடுமா?
உண்மைக் காதல் ஒளிபெற் றிடுமா?
எந்தன் வாழ்வில் எழில்வந் திடுமா?
ஏழையென் னுயிரும் இகம்நிலைத் திடுமா?
- 22) இதயந் திறந்து இயம்பிடு பொன்னே
இன்னலைத் தீர்க்க எப்போது வருவாய்?
உதயம் ஆகுமோ உன்முக மிங்கே
உயிரே ஒருசொல் உரைத்தால் நலமே.
- 23) வெறுப்பினை விடுத்தும் வெஞ்சினம் விடுத்தும்
வெளிப்படை யாக வேயுன் னுளத்தில்
இருப்பதை இன்றே இதழ்திறந் தல்ல
இதயந் திறந்து இயம்பு நீயும்.
- 24) நித்தமும் உன்னை நினைந்தே துடித்தும்
நிலைதடு மாறியும் நிற்கிறே னன்பே
சத்தமே யின்றியான் செத்துப் போனவோர்
சங்கதி வருமுன் சடுதியாய் வந்திடு.
- 25) வந்தால் உலகை வளைப்பேன் வில்லாய்
வானக் கோள்களை வையத்திற் கொணர்வேன்
தந்தால் உன்னைத் தரணியி லெனக்கு
தாரமாக் கியேபுதுத் தலைமுறை படைப்பேன்.

பூபாளம் 20

அறிவிப்பவர்: உபாததபுணு ஸ்ரமித் (ரவி)

ஆதாரம்: புரா, முஸ்லிம், திரிமதி

மாண்பு - விருச்சிகன்-

கவனம் நரகமென்று சொல்வதுண் மையென்
தெறவர்கான்று சொல்வாரோ சண்டிங்—கவரை
அவர்கையல்க ளெவ்வா றமைந்தாலு மேகன்
கவனம் நுழைவிப்பான் சூழ்ந்து.

(15) ஈழநாட்டு மக்கள் நாம்!

✽ என். டி. குணரத்தினம் ✽

1. ஈழநாட்டு மக்கள் நாம்
ஈழநாட்டு மக்கள் நாம்
வாழ வழிகள் ஆக்குவோம்
வாரும் ஈழத் தோழர்கள்.
2. சிங்களரும் தமிழரும்
சிறந்த முஸ்லிம் மக்களும்
எங்கள் நாட்டின் மக்களாம்
என்று சங்கு ஊதுவோம்.
3. சாதி பேத மின்றியே
சமய பேத மின்றியே
ஏதும் பேத மின்றியே
என்றும் ஒன்றி வாழுவோம்.
4. காட்டை வெட்டிக் களனிகள்
கண்டு சேர்ப்போம் தானியம்,
மேட்டு நிலத்துப் பயிர்களும்
மிகுதியாகச் செய்வோமே.
5. வாழை தோடை மாழுதல்
மற்றும் கனிகள் தந்திடும்
நாளை என்றும் கண்டிட
நம் உழைப்பை நல்குவோம்.
6. காட்டிலுள்ள திரவியம்
கண்டு வீடு சேர்த்திட
நாட்டு மக்கள் நாமெலாம்
நாடி இன்றே ஏகுவோம்.

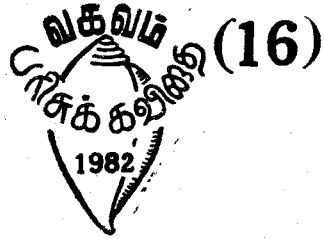
பூபாளம் 21

பாண்டிருப்பைச் சேர் 'பாண்டி யூரன்'
பதமான நற்கலியின் தீரன்!
பணிவன்பும் பாவளமும்
பட்டொளிரும் வீரனவன்
'பாவேந்தன்'; பைந்தமிழ்க் கு பேரன்!

ஒருபாட்டாற் கோலுயர்ந்தே ஆனும்;
ஒருபாட்டால் அக்கோலே தாழும்!
உயர்கவிஞன் நாவினுக்கே
ஊரெல்லாம் மெய்நடுங்கும்!
ஓர்நதினிடேல் பாடப்பா வாரும்!

7. கடல் படு திரவியம்
கண்டு சேர்த்து வந்திட
உடலுழைப்பை நல்குவோம்
உடனெழுந்து வாருமே.
8. மண்ணிலுள்ள திரவியம்
விண்ணிலுள்ள திரவியம்
எண்ணி ஒன்று சேர்த்திட
எண்ணி ஓடி வாருமே.
9. பல்மொழி பயின்று நாம்
பாகு பாடு இன்றியே
நல்லுறவு கொள்ளுவோம்.
நாளும் ஒன்றி வாழுவோம்.
10. எங்கள் நாடு தன்னிறைவு)
என்றும் கண்டு இன்புற
தங்களால் முடிந்ததை
உானே ஒன்றிச் செய்குவீர்.
11. வாரும் ஈழத்தோழர்கள்
வாரும் ஈழத்தோழர்கள்
வந்து சங்கு ஊதுவீர்
வாழ்வு கண்டு ஆடுவீர்!

'கெஸட்' வாங்க வேண்டுமென்ற ஆசை
 கெடுத்ததட்டா; யாசித்தாய் காசை!
 கிழக்குக்கோர் கெவலமாய்க்
 கீழ்த்தரமாய் நீதடக்கக்
 கீழ்விழுந்த துன்தாடி மீசை!

“எண்பதுக்குபின் ஜனநாயக வாரிசுகள்”

❖ ஈழகணேஷ் ❖

பூமிப் பந்துகளை-
உருட்டிவிடும்
பாராளும்விரல்கள்

அணுக்குண்டை
வைத்துக்கொண்டு
சமாதானம் பேசும்
அமெரிக்க-ரஷ்யஇதழ்கள்.

பெற்றோல்விலையில்
மாற்றமில்லையென
அறிவிக்கும்-
அபுதாபியின் சத்தங்கள்.

எமது எல்லையோரங்களில்
இராணுவகுவியல்கள்என
சங்குகள் ஊதும்
இந்தியர்கள்.

இளவரசி டயனாவுக்கு
ஆண் - பெண்
குழந்தைப்பார்க்கும்
சர்வதேச தினசரிகள்.

இடி அமீனின்--
இரைச்சல் சத்தங்கள்
இன்னும் இருக்கிறதென
அறிவிக்கும் வெளிச்சங்களோடு
அமும்--
உகண்டா நீக்ரோக்கள்.

தேசங்கள்-
இருண்டேகிடக்கிறது.
வெளிச்சத்துக்கு வாருங்கள்என
அழைப்பு விடும்-
ரோம்நகர் அமுத வாக்குகள்

வியட்நாம் சன்டைகளின்
அடையாள சின்னங்களாய்
ஈரானுக்குள் பூக்கும்-
கலவரங்கள்

நியூட்ரன் குண்டுகளை
இன்னும்-
அமெரிக்கர்கள் வீசவில்லை.
ஆதாலால்-
நாம்
உயிருடனேயே இருக்கிறோம்.

ஆப்கானிஸ்தான்-
நகர் வீதிகளில்
அண்ணியநாட்டு படைகள்
துப்பாக்கிகளுடன்
சுற்றித்திரிகிறது

சன்டைப்போட்டு
சமாதானமாகிகொள்ள
ஐக்கியநாட்டு
மண்டப வாசல்கள்
திறந்தே இருக்கின்றன.

இங்கிலாந்து தேசத்திலேயே
இனக்கலவரங்கள்.

இந்திய சட்டப்பசபைகளில்
அடிக்கடி-
ஆட்டம்போடும்
அமளி- துமளிகள்

தமிழ் நாட்டுக்காரர்கள்
தமிழை-
சீர்த்திருத்துவதற்காய்
போட்டுக்கொள்ளும்
சின்னச் சன்டைகள்
இந்தியாவுக்கும் வெளியே
கேட்கிறது.

புகிஸ்தான் நகர்களில்
புரட்சியாளர்கள்
காவல் படைகளுடன்
மோதிக்கொண்டே
இருக்கிறார்கள்.

ரொடிஷிய-
தலைநகர் ஒன்றில்
கறுப்பு பெண்ணொருத்தி
கலங்கப்படுத்தப்பட்டு விட்டாள்.
வெள்ளையர் ஒருவரை
சுட்டுக்கொண்ட
கறுப்பு நிற கோஷ்டி.

அமெரிக்கன் ஒருவனும்--
 ரஷ்யனும்--
 சீனன் ஒருவனும்
 இந்தியனும்--
 கைப்பிடித்து போவதை
 படம்பிடிக்க முடியாமல்
 தவிக்கும்--
 புகைப்படக்காரர்கள்.
 சமாதானத்துக்காய்--
 தவமிருக்கும்
 சர்வதேச--
 "மா" நாட்டு மண்டபத்தின்
 முழுகொடிகள்.
 தேசத்தலைவர்களையே
 சுட்டுக்கொள்ளபோகும்
 துப்பாக்கி விரல்கள்,
 நகங்களையே--
 கடித்து திண்ணும்
 நாட்டுத்தலைவர்கள்.
 உலகம் உருளப்போகிறது
 யுத்தம் வரப்போகிறது
 என--
 பயமுறுத்தும்
 சமாதான தலைவர்களே!
 வீட்டுக்குள்ளேயே--
 சின்னச் சன்டைகள்--
 நடக்கிறது--
 சமாதானப்படுத்த--
 யாருமில்லையே
 நாட்டுக்குவெளியே
 வெளிச்சங்கள் தெரிகிறது
 உள்ளே மட்டும்
 இன்னும்--
 இருட்டாகவே இருக்கிறது.
 சமதர்மதேசங்களிலெல்லாம்
 மக்களின் பட்டினிகளுக்காய்
 ஜனநாயக தலைவர்களால்
 போடப்படும்--
 அரசியல் பருக்கைகள்.
 பேரசியல் விழர்க்களை
 விழிகளால் வருடும்
 ஏழைகளின் கூட்டங்கள்

விஞ்ஞானயுகத்தின்
 விவசாய வளர்ச்சிக்கு
 விழிநீரே--
 வயற்காட்டுக்கு
 சமதர்மபோர்வையில்
 தேசக்குளிரை--
 தாங்கும்
 அரசியல்வாதிகளின் உடல்கள்.
 சுதந்திர ஏடுகளை
 அடிக்கடி திருத்தி
 உரிமைகளை பறிக்கும்
 அதிகார கரங்கள்.
 உலக வாழ்க்கையின்
 இன்ப-துன்பங்களை
 விளக்கும்--
 பிரச்சாரபிரமச்சாரிகள்.
 எங்கள் தேசத்தின்
 தெருவோரங்களில்
 எழும்புகளை காட்டும்
 சினனக்குழந்தைகள்.
 விலையேற்றங்களை
 கட்டுப்படுத்தமுடியாத
 ராஜாங்க சத்தங்களை
 நீங்கள்--
 ஏழைகளிடம் கேட்பதெல்லாம்
 வாக்குசீட்டுக்கள் மட்டுந்தானா?
 சமதர்ம மண்ணில்
 சாதிக்கொரு நீதிகள்.
 ஜனநாயக நாட்டில்
 ஜனநெரிசல்கள்
 தேசங்களிலெல்லாம்
 அரசியல் பயணங்கள்
 தெருவோரங்களில்மட்டும்
 ஏழைகளின்--
 பட்டினிபயணங்கள்.

96-06- 82 ல் பாரிஸ் மாநகரில் நடைபெற்ற பாரதி நூற்றாண்டு விழா-
 வுக்கான பாரதியார் கவிதைப் போட்டியில் பரிசு பெற்றோர்
 விபரம் :

- 4) 400 பிராங்ஸ் மற்றும் சான்றிதழ் பெற்ற புதுக்கவிதை :
 இளைய பாரதி விடியலைக் காட்ட...
 திருமதி பாத்திமுத்து சித்திக் எம். ஏ.,
 H-254, D. D. S. Naraina, New Delhi-28.
- 5) 50 பிராங்ஸ் மற்றும் சான்றிதழ் பெற்ற 3 ஆறுதல் பரிசுகள் :-
 - i) 'நூற்றாண்டுப் பாரதியார்'
 திரு. A. D. Samathanam,
 656, Seaview Garden Ujong Pasir,
 Malaka, Malasiya.
 - ii) 'பாரதியார் தமிழ்த்தொண்டு'
 Prof. F. C. M. Singaravelu,, M. A. Phil.,
 (Ph.D.), Prof. of Tamil, G. V. N. College,
 Kovilpatti-627 002.
 - iii) 'பாரதி குழந்தைக் கவிஞன்'
 திரு. நா. சச்சிதானந்தன், அல்லைப்பட்டி, ஸ்ரீலங்கா.
- 6) பாரதி நினைவு மலர் மற்றும் சிறப்புச் சான்றிதழ் பெற்ற 4
 சிறப்புப் பரிசுகள் :-
 - i) 'பாரதி பிள்ளைத் தமிழ்'
 Vidhvan K. T. Gnanapragasam,
 Rtd. Principal, Ranymanai, Alway,
 Sri Lanka.
 - ii) 'பொற்குலஞன்'
 கவிஞர் ப. கோவிந்தராசு,
 பாரதி இல்லம், 123, அக்காரம் தெரு, ஈரோடு-1
 - iii) 'பாரதிக்குப் பாமலர் நூறு'
 பன்மொழிப் புலவர், 'நல்லாசிரியர்',
 (State-awardee) ச. விவேகானந்தசாமி,
 114, இலட்சுமணப் பெருமாள் தெரு.
 இராஜபாளையம்.

பாரதி குழந்தைக் கவிஞன்

நா. சந்திராணந்தன்

வாரீர் வாரீர் பாலர்களே
வசமாய்க் கேளும் சொல்வதனை
பாரீர் பாரீர் பாரதியார்
புரட்சிக் கவிஞன் பாடல்களை
தின்னச்சாமி ஜயருக்கே
சிறந்த நல்ல புத்திரராய்
பன்னத்தோன்றிய பாரதியை
பரிவாய் ஈன்றான் இலக்குமியே.
சுப்பிர மணியன் என்றனரே
சீராய் வளர்த்து வந்தனரே
அப்போ தன்னை இறந்துவிட்டாள்
அப்பா அவரைப்பார்த்து வந்தார்.
ஒப்பரு புதல்வனின் கல்லியோடு
உள்ளன் பெல்லாம் அவன்-மேலே
அப்படி யிருக்கும் போதினிலே
அறிவாம் வள்ளுவர் குறளினையும்
கம்பர்தாயு மானவர் கவினையும்
கற்றார் நல்ல காவியமும்
இன்பத் தமிழின் சுவையுடனே
இனிய கவினை இயற்றிட்டார்.

பூபாளம் 26

vi) 'பாரதியும் பைந்தமிழும்'

M. A. El Asomet,
530, Negombo Road,
Mahabage, Ragama, Sri Lanka.

(பாரிஸ், விழாக்குழுவின் ரின் விபரத்தின்படி)

எம்மவரின் கவிதைகள் 3ம் இவ்விதழிற் பிரசுரமாகின்றன.

சொந்த நாட்டின் வீடுதல்க்கே
சிறந்த ஏடுகள் வெளியிட்டார்
வந்தே மாதரம் என்றிட்டார்
வீர சுதந்திரம் பெற்றிட்டே.
செந்தமிழ்தூடெண்ணச் செய்திட்டார்
சீரிய தமிழ்த்தாய் வாழ்த்திடவே
இந்தியத் தாயின் மைந்தர்கள் நாம்
சுடில் சுதந்திரம் வேண்டுமென்றார்.
ஒன்றாக் கூடும் என்றிட்டார்
ஒற்றுமை இன்றேல் தாழ்வுவென்றார்
வென்றே நாமும் வெள்ளையரை
விரட்டி அடிப்போம் என்றிட்டார்.
தமிழை இன்பத் தேனென்றார்
தெய்வம் என்றும் உண்டென்றார்.
அமிழ்தாம் மொழியை உலகெங்கும்
அமரச் செய்ய வேண்டுமென்றார்.
சுந்தரத் தெலுங்கென்று
-போற்றிட்டார்
கவையைப் பெரிதாய் வாழ்த்திட்டார்
பைந்தமிழ் மாலையை பாஞ்சாலிக்கு
பரிந்து செய்தார் சபதமதை.
இனிதாம் தமிழே அறிந்தவற்றுள்
இனையாய் எதுவும் இல்லையென்றார்
கனிவாய்ப் பாரதி நாமத்தை
காலா காலம் வாழ்த்துவிடலாம்.

பாப்பாப் பாட்டு பாடியவர்
பாரிய கருத்தை புகுத்தியவர்
வாய்ப்பாய் தமிழை வழங்கிட்டார்
வையம் எங்கும் வாழ்த்திடவே.

பாரதி பிள்ளைத்தமிழ் பத்து

க. த. ஞானப்பிரகாசம்

வெள்ளைமலர் மஞ்சுரத்தும் மெய்யடியார் நெஞ்சத்தும்
வீற்றிருக் கின்ற தெய்வம்:
வேதவயன் நாவிலும் மெய்ப்புலவர் நாவிலும்
விரும்பிநட மாடு தெய்வம்:
விள்ளரிய எண்ணெட்டு நல்லரிய கலை கட்கும்
மேவுமருட் டலைவி யென்றே
வீணைகரத் தேந்தியிசை மீட்டுத்தென் குமரியொடு
மேகுவரை யாண்ட தெய்வம்:
வள்ளுவர்தங் குறள்வடிவில் வந்த முனி: கும்பமுனி
மரபு புகழ் விரித்த தெய்வம்:
மாடமணிக் கூடல்நகர் மன்றத்தில் வைகைதனில்
வந்தேறி நின்ற தெய்வம்:
உள்ளத்துக் கறைகவிதை வெள்ளத்தி லள்ளுண்டே
ஒடஒளி யோங்க நாளும்
ஓவாது மைத்தவொரு பாவாணன் பாரதியை
உள்ளவெங் காக்க நீயே.

ஆரியமுஞ் செந்தமிழும் ஆங்கிலமும் பிரான்ஸ்ஆதி
ஆர்ந்தமொழி யாவுந் தேர்ந்து
ஆசிரிய தீபமென எட்டயபு ரத்தரசின்
ஆஸ்தான கவியு மாகிச்
சீரியலு பாரதியாம் மானிறதை யேற்றும் மனத்
திருப்தியது காண நன்றி
சிறுபோழ்தில் அவைநீக்கிப் பத்திரிகை ஆசனெனச்
சென்னைநகர் தன்னை மேவி
"வீரமுறு வாளதிலுங் கோரமுறு பேனாவும்
வியனெழுத் திரண்டு மிந்த
மேதினியின் கண்க" "என ஓதினநீ! சாதனையில்
விட்டவன் நீ! மட்ட டங்காத்
திரமொடு பா-ரதமே ஏறிவினை யாடின நீ
செங்கீரை யாடி யருளே:
செந்தமிழ்ப்பொன் நாட்டுக்கும் பாட்டுக்கும் பணிசெய்தோய்!
செங்கீரை யாடி யருளே.

பூபாளம் 27

வகைப் பரிசுக்கிழைதகளை, மூலப்பிரதிகளில் உள்ளன போலவே பிரசுரித்திருப்பதால், அவற்றின் இலக்கண-
சுருத்துப் பரிசுக்களுக்கு வகைமோ பூபாளமோ பொறுப்பில்லை. இக்கவிதைகளைப் பிரசுரிக்க உரிமையளித்த
வகைத்துக்கு எமது நன்றி.

வேறு

தேசத் தொருமை மாமலை யென்னுஞ் சிகரந் தனிலேறிச்
சிறையில் வாடிய திலகர் - “எமச்சேர் சிறுமைகள் தீரினன்றி
ஆசைக் கொருபயன் காணோம்” எனவறை அண்ணல் நவரோஜி:
“ஆளுந் தனக்கம் நாட்டின் சுகமென்” ஆர்த்த கோகலையார்
வீசுநெ டுந்திரை ஆழியில் நாவாய் விடுத்த சிதம்பரனார்
வீரப் பாதையிற் சுற்றிவ லம்வரு வெற்றித் திருமகனே!
பாசப் பெருயுகம் பாவித் திட்டது பாரே தாலேலோ;
பற்றுந் தேசிய ஒருமையுதித்தது தாலோ தாலேலோ.

வேறு

விண்ணுலவு மதியமதை விழுங்கவரு விடவரவின்
விதம்போலக் களங்க மில்லா
வீரமுறு சுதந்திரப் பாதைதனை மூடிமறை
வெள்ளையர்தங் கொள்ளை ஆட்சி
மண்ணுலவு நம்மக்கள் மனவச்சம் மானமிலா
வாழ்வடிமை மிடிமை மற்றும்
மரபுவே ரறுக்குவிடப் புழுக்கள்போல் நெளிந்தாடு
மாபழைய மூடக் கொள்கை
கண்ணிரண்டும் பறித்துண்ணும் எட்டப்பர் கயக்கூட்டம்
கணக்கிலாக் காடு பற்றை
கடியரவின் புற்றுமுட் செடிகொடியின் கற்றையெலாங்
கடிந்தழகார் புதிய பாதை
எண்ணியே படைக்கமனக் கண்ணினைத் திறந்தவா!
சப்பாணி கொட்டி யருளே;
இதங்கொண்ட சுதந்திரப் போர்க்கோலம் பூண்டவா!
சப்பாணி கொட்டி யருளே.

எண்ணற்ற சொல்லாழங்கருத்தாழம் இழையோட
இதயமதைத் தொட்டி முக்கும்
ஈடுசோ டில்லாத இயலிசைநா டகத்தனின்
எழுத்தோ வியங்கள்; ஞானப்
பண்ணுற்ற நற்கவிதை பெண்ணற்ற பத்திரிகை;
பண்பான பகவற் கதைப்;
பாகான மொழிபெயர்ப்பு; வாகான சிறுகதைகள்
பார்புதிய ஆத்தி கூடி.
கண்ணற்ற பேருக்கும் விழியாக வழியாகக்
கருதும் நின் நாட்டுக் கன்றிக்
காதங்கள் பவ்வுற்ற ருஷியா பெல்லியம்
கவின்பொங்கு பிரான்ஸித் தாலி
விண்ணுற்ற விருந்தாக அருந்தவைத் திசைபூண்ட
வித்தகா! முத்த மருளே;
மேலிலக்கி யக்கடலிற் ருவிழுத் தெடுத்தவா!
மெல்லிதழ்வாய் முத்த மருளே.

வேறு

வெள்ளத் தனைய புரட்சித் தாகம் மின்னல் வேகம் வென்றது;
வீறு கொண்ட சொல்லுஞ் செயலும் வேலூர்ப் புரட்சி கண்டது;
பள்ளத் தன்னிற் பதுங்கி நின்றோர் பாய்ந்தெ முந்தார் அரங்கமே;
பாயும் புலிபோற் சாடி நின்றோர் படுத்தார் பாழுஞ் சுரங்கமே;
விள்ளும் ‘ருஷ்ய’ மன்னன் ஜாரே’ வீழ்ந்தா னென்ற வேளையில்
விரைந்து யுகத்தின் புரட்சி பாடி மேன்மை பெற்றாய் மேலுமே;
உள்ளும் புறமும் புரட்சி மயமாய் உழைத்தோம்! வருக! வருகவே!
ஒங்கும் முரசு கொட்டி யார்த்த உரவோம்! வருக! வருகவே.

வேறு

ஒளியைக்கொடுத்திடு தொழிலி விருவரும் உள்ளங்கலந்திடு நண்பர்களே:
உந்த னொளியது புறத்திருள் சீக்கும் உண்மையுணர்ந்தது வுலகெல்லாம்:
‘களிமகி மூள்ளத் தொளியுளதாயின் கனிவாக் கதனிலும் ஒளியுண்டாம்’
‘கருதிச் சொற்றிடு வாக்கிது வொன்றே கடவுட் சுருதியின் வாக்காகும்;
பழிதரு மடிமை யச்சம் மிடிமை பண்ணும் பாலிய விவாகமொடு
பதியையி ழந்திடு விதவை ப டுந்துயர் பகருஞ் சாதியின் பலபேதக்
குழியில்வி முந்திரு விழியுங் குருடெனக் குமுறும் மக்களின் கூரிருளைக்
கொள்ளைக் கவியொளி கொண்டுத் தத்தனன்: கூடி யாடவா அம்புலியே.

வேறு

அட்டிற் புகையிற் கிடப்போர்க்கு அதிகம் படிப்பு ஏனென்றால்
‘ஆளும் பெண்மை அர’சென்ற அந்தக் கூற்றுப் பொய்யென்றால்
வெட்டிப் பேசு முரிமையிலே; வீட்டி லடிமை நிலை யென்றால்
வீரப்பெண்கள் விடுதலைக்கு வெளியில் வரவே தடையென்றால்
கொட்டி முழக்குஞ் சுதந்திரத்தின் கொடிதான் பறக்கு மோவென்று
குமுறு முளத்தி னோடுகுரல் கொடுத்துத் தட்டிக் கேட்டுபுவி
மட்டில் லாத கவிகொட்டு மன்னு! சிற்றில் சிதையேலே;
மாதர்பெருமைக் குழைத்திட்ட மணியே! சிற்றில் சிதையேலே;

வேறு

பாரதக் குறைதீர்க்கப் பா-ரதமிங் கேறியே
பாரதிரும் பணிகள் செய்தாய்;
பாரதிப் பட்டமொடு சுதந்திரச் சாரதியாய்ப்
பகர்‘சேத்ரக் கண்ணன்’ போன்றாய்;
நாரதரும் மாரீசன் சகுணிகளும் நடமாடி
நல்லவரைத் துன்புறுத்தும்
நாட்டுக்கோர் தலைவனென நீநின்று பட்டதுயர்
நலித்தகிறைக் தோட்ட மறியும்;

நீரறியும்; நெருப்பறியும்; நெடுந்தென்றல் தானறியும்;
நிலவுலகம் யாவு மறியும்;
நீரோட்ட வறுமையுடன் போராட்டம் புரிந்ததனை
நித்திரா தேவி யறியும்;
வாரணம் பொருதி வரு வீரமர ணங்கொண்டாய்;
சிறுபறை முழக்கி யருளே;

மாசிலொளி விரிகதிரின் தேசொடு நிலைத்தவா!
சிறுபறை முழக்கி யருளே.
பேராண்மை கூறுபுறத் திணைகடைந்த 'மந்தரம்'
பேசுமுயர் "நூழி லாட்டுப்"
பெருந்துறையைக் கண்டுகரை சேர்ந்தவன்; பொன்னிமயப்
பிறங்கலெனுந் தடந்தோள் மாரன்;
'ஊராண்மை' புரிதலிலே பேராத ஊவீரன்;
ஒதுகவி யாவற் றில்லும்
"உச்சிமிசை வானிடிந்து வீழுகினும் அஞ்சாத"
ஒருபொறியை ஊதி விட்டோய்!
ஆராத வார்சிலையில் அம்பென்ற சொற்தொடுத்தே
அகிலமெலாம் பாய விட்டோய்;
அஞ்சாது சிறைசென்றுங் கெஞ்சாத முறைநின்றும்
அனைவர்க்கும் செயலில் 'வீரம்'
சீராகப் பயிற்றியொரு நேரான வழிசமைத்தோய்!
சிறுதே ருருட்டி யருளே;
தெளிந்த நவச் சுவைசொட்ட மொழிந்தகாப் பியத்தலைவ!
சிறுதே ருருட்டி யருளே.

பாரதியும் பைந்தமிழும்

□ எம். ஏ. எல். அசோமத் □

நமக்குத் தொழிலென்று நற்கவிதை ஆக்கித்
தமிழுக் கணிசெய்த தாசன்—இமைப்பொழுதும்
எம்மை அகலாமல் எம்மோடுஞ் சாகாமல்
இம்மா நிலம்வாழும் ஏறு

பாலர், பெருமாந்தர், பாமரர், நற்புலவர்
சாலப் புரிந்திருப்பர் சந்தப்பா-பாரதியை

பேசும் படம், மேடை, பத்திரிகை, வாடுவோர்கள்
பேசாப் பொழுதுண்டோ பெய்த தமிழ்மழையை?
பிற்புலமா? நற்றலைப்பா? பின்னணிக்குப் பாடலொன்று?
வெற்றியதா? வேதனையா? வீரமதா? காதலிப்பா?
காட்டின் அரசியலா? நாவளமா? ஆத்திகமா?
போட்டிக் கவி, கதையா?— போக்கிடம்யார்? பாரதியார்!
எங்கும் எவருக்கும் ஏறுகவி பாரதியோர்
பொங்கும் கருவூலப் பொந்து.

நாகாக்க வில்லை; நறுக்குத் தெறித்தாற்போல்
பாகாத்துக் கோத்தான் பணிந்து.

ஓசை முதல எழுத்தெலாம்; அத்தனைக்கும்
ஆசைக் கவிசெய்தான் ஆய்ந்து.

கண்ணோடு கண்ணினை நோக்கொக்க வாய்ச்சொற்கள்
மின்னும் புதுக்காதல் மீது.

நாயென்றும் பேயென்றும் நம்மையும் காளியையும்
வாயாறச் சொன்ன வளம்!

மரபு தவறாமல் மாற்றருந் தேடப்
பிரபுத் தமிழ்தந்த பீடு!

கவியோ கதைதானோ கட்டமைத்து யாக்கும்
எவருமோர் பாரதியாய் ஆகத்—தவமியற்றும்
நெஞ்சத் தவாவொன்று நேரக் கவிசெய்த
அஞ்சாத் தமிழ்நெஞ்சின் அண்ணலவன்.—செஞ்சொற்
படைப்புக்கள் யாதெனினும் பாரதியின் மேற்கோள்
இடைப்படாத தற்கில்லை ஏற்பு!

அம்மையின் பத்தியிலே ஆழ்ந்து திளைத்திட்டான்;
கம்பூனிஸ்ட் காரர் கடிந்து பிரியவில்லை.
ஜார்மன்னை வீழச் சமைந்த உருஷ்யாவை
மார்தட்டிப் போற்ற, மறைவல்ல ஆஸ்திகர் யார்
கூசிச் சுழித்தனராம்? கொள்கைக்கு மாறாக
மீசை வளர்த்திட்டான்; மேலார் புலையென்றான்;
ஆரியரே யாருமென்றான்; ஆர்ப்பரித்த பார்ப்பனன்யார்?
ஆரியத்தர் அல்லாதார் ஆண்டவனின் கோவிலுக்குள்
வந்தால் கொலைதான் வருமென்னும் பக்தரினம்
வந்தித்துப் பாடுவதோ வல்லானின் கிதங்கள்!

"பூபாளம்", தனிப்பட்ட முறையில் சிலரைத் தாக்குவதாகச் சிலர் குறைப்படுகிறார்கள். தங்களது தனிப்
பட்ட சகபோகங்களுக்காகச் சில அப்பாவி இலக்கிய கர்த்தாக்களை ஏமாற்றியும் இலக்கியப் பொதுச்
சொத்தைத் தங்கள் பகற் கொள்ளுக்கு மூலதனமாகியும் வாழும் சில வெள்ளைக்கீர்த்தான் 'பூபாளம்'
இனங்காட்டுகிறதேவிர, அது, தனிப்பட்ட முறையில் எவரையும் தாக்குவதில்லை.

எல்லா மதத்தவரும் ஏற்றுப் பரவுகின்றார்!
பொல்லாத காதலரும் போற்றிப் புகழுகின்றார்!
ஆலைகள், சாலைகள், அங்காடி, ஆள்மன்றம்,
ஓலை, வயல்வெளிகள், ஓயாக் கலைநிலைகள்,
வீடு, வெளியெங்கும் வெவ்வேறு தன்மைத்த
மாடமுதல் கூடுவரை மையலொடு பாரதியைப்
பங்கிட்டுக் கூறடிப்பார்! பாவம் கவிஞனின்!
சங்கப் புலவர்க்கும் சாராப் புகழமுது
அண்ணல் கவியிவற்கு ஆகும் பெருமையினை
எண்ணப் புதுமைதான்! ஏன்?.....

தேவை தெரிந்து தெரிந்தவற்றுட் சாறெடுத்துக்
கோவைப் படுத்துதற்குக் கொண்டதமிழ் — யாவும்
உணர்ச்சிப் பிழம்பாகும்; ஊர்நாடும் சந்தம்
இணைத்த தவன்வெற்றிக் கேது.

“ஞானரதம்” ஏறி நகர்ந்திட்டால் கற்பனையின்
கான வளத்திற் களிப்புறலாம். — வானின்
வசமுற்ற தத்வம் வசனகவி தையில்
பொசிந்து மழையாகும் பூ.

சூயிற்பாட்டில், கோசுலத்துக் கண்ணனவன் பாட்டில்,
சுயசரிதைப் பாட்டில், சபத - நயம்மிகுந்த
பாஞ்சாலிப் பாட்டில் பதித்திட்ட வைரங்கள்
தீஞ்சுவைகொள் காவியத்தின் தீர்ப்பு.

சங்கப் புலவரெலாம் சாற்றும் கவிதைகளில்
தங்கிக் கிடக்கும் தமிழ்ச்சொற்கள் — பங்குபெறும்
பண்டிதர்க்கு மட்டுந்தான்; பாமரருக் கன்றென்ற
பண்டுநிலை வேறுத்தான் பாய்ந்து.

மரபென்னுஞ் சட்டையினை மாட்டித்தான் நின்றான்;
தரமான நன்னடையைத் தந்தான்; — சிறைப்பட்ட
தாயின் விலங்கைத் தகர்த்தான்; தமிழ்க்கவிஞர்
ஆயிரமாய் ஆனார் அவற்கு.

மன்னனுக்கும் வள்ளலுக்கும் மண்டியிட்டு வாழ்ந்திருந்த
அன்னைத் தமிழினியை ஆதரித்துத் தன்னுடைய
தேரினிலே வைத்துத் தெரு, வீதி யாயிழுத்தான்
பாரில் அலள்வாழப் பார்த்து.

யாப்பிலிசுணம் தெரிந்தோர் அனைவருமே கவிஞரல்லர்; புதுக்கவிதை எழுதும் அனைவருமே கவிஞர்
மல்லர். படிக்கும் போதோ கேட்கும்போதோ எது நம்மை உணர்ச்சி வசப்படுத்துகிறதோ அதேவே
கவிதை. அதைப் படைத்தவனே கவிஞன். — மதுரைப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் எம். இராமகிருஷ்ணன்.

தமிழைத் தமிழுக்கே தத்தளித்த பான்மை
நமக்காகா தென்றந்த நல்லான் — தமிழில்
வுலகுக்கே செல்வமென்றான்; ஒப்பற்ற நீதித்
தலமிட்டான்: தாய்மொழிக்குத் தொண்டு!

தத்துவங்கள் அள்ளித் தெளித்தான் வசனகவி;
இத்துறையில் இன்றோர் இனியதமிழ்—முத்தமிழாய்க்
கங்கு கரையின்றிக் காட்டுப் புதுப்புனல்போல்
துங்கி நுரைக்கும் நுழைந்து.

“யாப்பையும் கைவிடாதே: யாக்கக் கடினமெனின்
தோப்பாய் வசனகவி தோற்றுவிப்பாய்! — மூப்புக்
கருவேதான் வேண்டு” மென்று காதல் தமிழின்
இருவேறு சங்கெடுத்தான் ஏன்?

குறுகியதோர் வட்டத்தைக் கொண்டதனுள் நின்று
மறுகிக் களைக்கவில்லை: மாறாய்ப் — பொறுப்பாய்ப்
பலவும் நனியுணர்ந்து பாடியதால் ஆனான்
உலக மகாகவியாய் உயர்ந்து.

சன்மானம் வேண்டாத தமிழ்நலமி, அஞ்சாத
தன்மானப் பாவால் தலைநிமிர்ந்தான்! — பின்னோர்க்குத்
தாரமாகித் தாயாய்ச் சகோதரியாய், நண்பியாகிப்
பா-ரதியாய் ஆனான் பரிந்து

நாட்டிற் குழைத்தற்கும் நல்லூனம் பெற்றிடற்கும்
பாட்டுக்கும் உண்டுநல்ல பங்கென்று— ஏட்டுக்குள்
நூங்கிக் கிடந்தவல்ல தூய தமிழ்தனை
வாங்கி வளர்த்தான் வலிந்து

பாரதிபோல் பல்லோரும் பாப்புணைய் முன்வந்தால்
பாரீஸில் மட்டுமல்ல; பார்முமுதும்- ஸாரியைப்போல்
செந்தமிழின் ஆட்சி சிறக்கும், சிறப்பளிக்கும்,
சிந்தையிற் கொள்வோம் செழித்து.

நாட்டுக்கும் பெண்ணுக்கும் நல்ல விடுதலைக்கும்
பாட்டனவர் மூடப் பழக்க வழக்கிற்கும்
காட்டானின் சாதிக் கயமைக் கடிமைக்கும்
வேட்டாகப் பாட்டமைத்த வேந்து.

கிழக்கிலங்கையிலிருந்து வெளிவரும் ‘தாரகை’ மாதாந்தரின் ஏப்ரல் (1983) வெளியீடு, கவிதைச் சிறப்
பிதழாக வெளிவரவிருப்பதையிட்டுப் ‘பூபாளம்’ தனது மகிழ்வுையும் எழுந்ததையும் இசைக்கிறது.

பழம்பெருமை வாய்ப்பேசிப் பாழடிக்கும் நம்மோர்
தொழும்பதனைச் சாடிச் சுடுகாட்டுக் கேவ
எழுகென்று கூவி எழுந்தான்; திரிந்தான்
முழங்கி முரசங்கள் மூத்து.

தடம்விட்டு மாறித் தரங்கூட்டித் தங்கப்
புடமிட்டுச் செய்தான் புரட்சிப்பா ஆயிரங்கள்,
சீருற்ற நந்தமிழ்த்தாய் சேய்கள் பெறுகின்றான்
பாரதியாய்ப் பல்லோரைப் பார்க்கு.

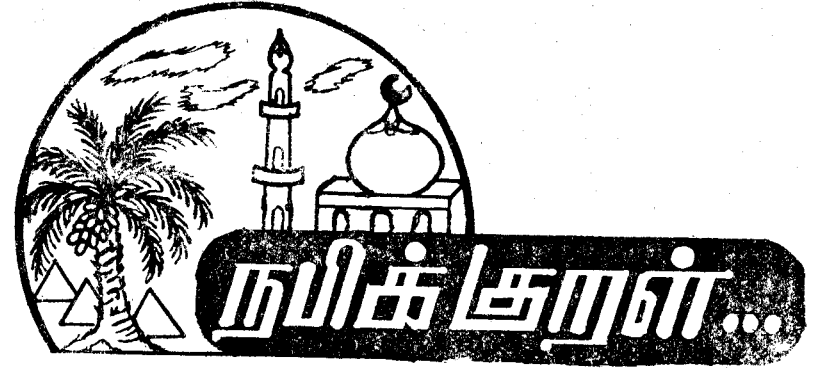
நூற்றாண்டுக் காரணத்தால், நூற்பாவின்
—மேற்கோட்காய்ச்
சாற்றி அவன்புகழைச் சங்காரம் ஓய்ந்தவுடன்
வேற்றுக்கண் கொண்டு வெறிதாகிச் சோம்பாமல்
நாற்றுக்கள் நாட்டிடுவோம் நாம்.

அறம்வைத்து சொல்லுகிறேன் இப்பா;
அழிந்தொழிவாய்! நீதின்ற துப்பா?
அருங்கலிதை மாமலையின்
அக்கினியை நீபழிக்கும்
அக்கிரமம் விட்டிடுவாய் 'அப்பா'!

அழகியதோர் 'சோலை'யினைத் தேடி
அடிமைப்பா டாக்கினோர் 'கேடி'
அணிதிகழும் செங்கனிகள்
அப்பறமாய்ப் போயொழிய
ஆள்கின்றான் காஞ்சிரத்தை நாடி.

பெட்டிஷனின் மன்னனொரு கள்ளன்;
பிறர்புகழைக் கொல்லுவதிற் புல்லன்!
'புலவர்'களின் கோப்புக்களைப்
போய்த்திருடி வாழுவதிற்
புத்தியிழந் தானொழிவான் குள்ளன்.

'சுருங்காலி' உஸ்தகையில் பட்டால்
கதிகலங்கிப் போவாயே முட்டாளே!
கடிநாய்க்கும் நன்றியுண்டு!
'காரிய'ங்கள் 'சித்தி'பெறும்
காழ்ப்புணர்வை நீதுறந்து விட்டால்.

5 - இறை தியானம்

அல்லாஹ்வை எண்ணி அலங்காரங் கொள்ளுதலே
உள்ளத் தழுகென் றுணர்.

அந்தரங்க மாய்த்தொடர்பொன் றுள்கின்ற னேகனுடன்
வந்திப்பான் நெஞ்சில் விழைந்து.

நிரம்பிவிடும் அல்ஹம்து வில்லாஹ்வால் மீஸான்
தராசென்று நெஞ்சுறுத்தித் தாங்கு.

அல்ஹம்து வில்லாஹ்வும் சுப்ஹானல் லாஹ்வும்
நிலம்வான் நிறைக்கும் நன் மை.

இருக்கை, படுக்கை, வழியின்றே விறைநினைவு
வந்த மவனைமனம் வை,

வானவர்கள் சூழ்ந்திருப்பர் வல்லா னருளமைதி
பூண்பர் தியானிப்போர் பூண்.

தியானிப்பா ரில்லும் தியானியாதா ரில்லும்
உயிருள்ளார் மாண்டாருக் கொப்பு.

தூங்குமட்டும் தூயான் தியானித்தால் கோருவன்
ஆங்குண்டு மண்விண் அவர்க்கு.

செய்கைவே றில்லை தியானம் தவிர்த்தொழித்தால்
உய்ய அவன்வருத்தம் ஓர்.

விலக்கவழி வேறில்லை வெய்யவைத் தானை
நலம்பாய் தியானத்தை நாடு.

6. இறை (பொது)

எரித்தாலும் வெட்டினாலு மேகற் கிணையாய்
ஒருக்காலும் வையாதே ஒன்று.

பாத்திறா வேமருந்து பல்லார் பிணிகட்கும்
சாற்றும் மரணம் தவிர்த்து.

தூய மனப்பேச்சும் தோய்ந்த கொடையதுவும்
நேய இசலாமென் றோர்.

ஏழை புலியோர்முன் ஏங்கிப் பயனில்லை
ஊழகலும் ஏகனையே ஓர்.

இறைவன் விதித்ததனை ஏதொன்றும் மாற்றா
திறைஞ்சுதலே ஏற்ற திறைஞ்சு.

நற்செயல்கள் சேர்ந்துவிடின லாஇலாஊ இல்லல்லாஹ்
பொற்றிறப்பாடு சொர்க்கு புரிக்கு.

பூநிறையப் பாவம் புரிந்து மிணைவையா
மானிடனுக் குண்டாம்மன் னிப்பு.

மார்க்கப்போர், பள்ளிவாசல், மாண்புடைத்தாய் இல்லம்சேர்
வார்க்குப் பொறுப்பு வலன்.

இருகைக்குள் வானும் இரும்புவிழுந் தேக்கிப்
பெருமைகொள் வான்மறுமை நாள்.

ஏகற் கிணைவைத்தல் ஈனக்கொலை சோரம்
போகல்மாப் பாவுங்கள் போக்கு.

இலங்கை வானொலியின் இரவு நேர முஸ்லிம் நிகழ்ச்சிகள் பலவற்
றைக் கேட்கும்போது அடிக்கடி புளித்த நாற்றமும் வருகிறது. ஆட்டி
ரவின் ஓசையும் வலுக்கிறது.

வெள்ளிக்கிழமை தோறும் ஒலிக்கும் 'இலக்கிய மஞ்சரி' மட்
டும் இதற்கு விதிவிலக்காக இருக்கிறது. புதிய கோணங்களில் புதிய
பல அம்சங்கள் இலக்கியப் பிரியர்களைக் கவர்வதாக உள்ளன. வெகு
விரைவில், யாப்பிலக்கணவகுப்பொன்றையும் இதில் புகுத்த, இதை
நடத்தும் கவிஞர் ஜவாத் மரைக்கார் அவர்கள் விரும்புவதாக அறிகி
றும். வரவேற்கிறோம். குறிப்பிட்ட இந்நேரத்தில், தொலைக்காட்சி
வகுப்பு வானொலியின் இரண்டாவது சேவையிலோ யாப்பிலக்கண
யிலோ இல்லை என்பதையும் நாம் திட்டவாட்டமாக அறிகிறோம்.

விருத்தம் பாடிய

வித்தகர்

அகிலேசபிள்ளை

□ எஸ். ஐ. நாகூர் கனி □

ஈழத்திரு நாட்டின் தமிழிலக்
கிய வரலாற்றில் கிழக்கு மாகா
ணத்தின் பங்களிப்பு சொல்லுந்
தரமன்று. கிழக்கு மாகாணத்தில்
பல்வேறு புலவர்கள் காலத்திற்
குக் காலந் டோன்றிப் பைந்
தமிழ் மொழிக்குப் பணியும்
அணியும் செய்து போந்தனர்.
இத் தமிழ்ப் பாரம்பரியம் இன்று
நேற்று தோன்றியதன்று. பன்
னெடுங் காலத் திற்கு முன்
பிருந்தே இது தொடர்ந்து வரு
கிறது என்பதற்குப் புலவர் அகி
லேசபிள்ளை நல்ல உதாரணமா
வார்.

இவர், ஈழத்துக் கிழக்கு
மாகாணத்தில் திருக்கோணமலை
யிலே தோன்றியவர். 1815ம்
ஆண்டு மாசி மாதம் இவர் பிறந்
திருக்க வேண்டும் என நம்பப்
படுகிறது. திரு. வேலுப்பிள்ளை
என்பவரின் புதல்வராகத் தோன்
றிய இப் புலவர்மணி, இளமை
யிலேயே கல்வி கேள்விகளிற்
சிறந்து விளங்கினார்.

திரு. குமார வேலுப்பிள்ளை
என்பாரிடத்தில் தமிழைத் துறை
போகக் கற்றவுடன், தனது சிறிய
தந்தையராகிய தையல்பாகம்
பிள்ளை என்பாரிடத்தில் ஆங்கி
லத்தையும் கற்றுத் தேர்ந்தார்.
எனவே, இவர் தமிழ், ஆங்கிலம்
ஆகிய இருமொழிகளிலும் நன்கு
புலமையுடையவராய்த் திகழ்ந்
தார்.

சுமார் பதினேராண்டுகாலம்
அரசினர் கல்லூரி ஒன்றில் இப்
பெருமகனார் முதல்வராகப் பணி
யாற்றியுள்ளார். இவர் எழுதிய
நூல்களில் கந்தசாமிக் கவி
வெண்பா, நெஞ்சுறிமாலை, விசா
லாட்சி விருத்தம் ஆகிய நூல்கள்
சிறப்புடையன. திருக்கரையைப்
புராணம், வெருகலம்பதி சித்திர
வேளாயுத சுவாமி காதல் ஆகிய
இருநூல்களை இப்புலவர் பதிப்
பித்துள்ளார்.

இதுதவிர, அவ்வப்போது
தனிப்பாடல்களும் இவர் எழுதிய
துண்டு. அவை அச்சவாகனம்

புதுக்கவிதை

(ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரை)

[1]

தமிழ்க் கவிதைத் துறையில் அண்மைக்காலமாக ஒரு பரிணாம வளர்ச்சியோடு தனியிடத்தைப் பிடித்துள்ள புதுக்கவிதை வடிவம் பற்றி அபிப்பிராய பேதங்கள் நிலவுகின்றன. இப்புதுக்கவிதை பற்றிய தோற்றமும் வளர்ச்சியும் குறித்து அறிஞர்களினதும் கவிஞர்களினதும் கட்டுரைகளும், தெளிவுரைகளும், வா தப் பிரதி

கவின்கமல்

வாதங்களும் வெளிவந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

புதுக்கவிதை வடிவம் தமிழ்க் கவிதையின் தனி வடிவமொன்றல்ல. அதன் ஆரம்ப வடிவம் ஆங்கிலக் கவிதைகளிலேயே பிறப்பெடுத்தது. இவற்றை Free Verses அல்லது Modern Verses என அழைத்தனர்.

குறுகிய நேரத்துள் விரிவான ஒன்றை எதிர்பார்க்கும்

இவ்வுலகம், நீண்ட கவிதைகளை வாசித்துத் தெளிவு தேடும் அளவுக்குப் பொறுமையற்றிருப்பதால், குறுகிய நேரத்துள் வாசித்துத் தெளிவு பெறக்கூடிய குறுகிய கவிதைகளையே வரவேற்றது. இதுவே புதுக்கவிதையின் தோன்றலுக்கு உரமாகியது. அத்தோடு இவ்வடிவத்தால் கிண்டல், சாடல், குத்தல் போன்றவற்றை இலகுவாகக் கையாள முடிந்தமை மற்றொரு காரணமெனலாம்.

- ஆங்கிலத்தில் 'தோன்றிய இவ்வடிவம் நாளடைவில் வேற்றுமொழிகளான லத்தீன், ருஷ்ய, பாரசீக, அரபி, ஹிந்தி, உருது போன்ற மொழிகளில் அதிவிரைவாகவே புகுந்து கொண்டது. சிங்கள மொழியிலும் இவ்வடிவம் 'நிசந்தஸ்' என்ற பெயரில், தமிழில் வருவதற்கு எவ்வளவோ காலத்துக்கு முன்பே புகுந்து நிலைநின்று விட்டது. அண்மைக்காலத்தில்தான் இது தமிழில் கையாளப்படலாயிற்று.

பழம்புலவர்கள் சிலரும் பாரதியும்கூடப் புதுக்கவிதை பாடி

பணம்

என்பிதயன்

தரித்திர தேசம் என்னொரு ரஜ்யம்

எங்களைக்கண்டு மயங்காதோர் இப்பாரிலிலே.

நாங்கள் கைமாரும் மாதர்கள். எங்கு, எப்போது, எவரிடம் இருப்போம். என்பதை அறியாதவர்கள்

பஞ்சமா பாதகங்களுக்குக் குரல் கொடுத்து—

ஊக்கமளிப்பவர்கள்.

எங்கள் தயலினால் வசதி பிறக்கின்றது.

நாங்கள் வேஷதாரிகள்!

ஏறமலே துருப்பிடிக்கலாயின.

இவர் வாழ்ந்துற்ற காலத்தில் வேறு பல புலவோர் வாழ்ந்த போழ்தும், அகிலேச பிள்ளையே சிறப்புற்று விளங்கியவராவர்.

இவர் 1910ம் ஆண்டில் மரணமானார். சுமார் 57 ஆண்டுகள் வாழ்ந்த காலத்தில் இவர் செய்த தமிழ்ப்பணி குடத்து விளக்காகவே ஆயிற்று. பழந்தமிழ் இலக்கியங்களைக் கொண்டும் திருப்பணி தொடங்குமேயானால், அஃது இளந்தலைமுறையினருக்குப் பெரும் பயனுடைத்து.

தரித்திர தேசத்தில் தினமும்—

எலும்புருக்களின் தொகை அதிகரிக்கிறது.

அவர்கள்—

பசியையே தின்று பசியாறிக் கொண்டிருப்பவர்கள்.

அங்கே—

எவருமே தொழில் செய்வதில்லை; வேலையில்லாப் பிரச்சினையும் இல்லை!

பொருளாதாரப் பிரச்சினையுமில்லை!

அவர்களுக்குத்தான் பொருளே கிடையாதே!

அவர்களின் தேசியக்கொடி—

கருண்டுபோன விலா எலும்புகள்;

அவர்களின் தேசியச் சின்னம்—

ஒட்டைப் பாத் திரம்...

அவர்களின் தேசிய கிதம்

"அம்மா பசிக்குது!"

* ஆர். எம். நௌஸாத் *

பூபாளம் சந்தா விபரம்:

தனிப்பிரதி: ரூபா 4.50 (தபாற் செலவுட்பட)

ஆண்டுச்சந்தா: ரூபா 18.00 (தபாற் செலவுட்பட)

தபாற்கட்டளையாக மட்டும் அனுப்புக.

முகவரிகளை ஆங்கிலத்தில் எழுதுக
POOBAALAM PUBLICATION,
730, Negombo Road,
Mathumagala, RAGAMA.

முன்னோடிகளாக இருந்துள்ளனர் என்பது அசாதாரணமானதே. வெவ்வேறுபட்ட ஓசை, நடை என்பன கொண்ட அவை யாப்பிலக்கணம் பிச்சாமலிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. புதுக்கவிதை மரபை மீறி-மரபு பிசகி எழுதப்படுபவை. ஆதலால் அவ்வாறான கவிதைகளைப் புதுக்கவிதைக்கு முன்னோடி எனக்கொள்ள முடியாது. (யாப்பிலக்கண மரபைத் தமது உயிராக மதித்த பாரதி அதனை மீற விரும்பியிருக்கமாட்டான் அல்லவா)

பாரதியின் கவிதைகள் எனக்கூறப்படும் அவ்வாறான பகுதிகள் ஏதோ ஓர் உருவக-மரபுக் கவிதைக்குரிய மூலக்குறிப்புக்களாக (Rough Notes) இருக்கலாம் எனப் புலமைத்துவமிக்க எனது நண்பர், கவிஞரொருவர் அடிக்கடி குறிப்பிடுவதை இவ்விடத்தில் உங்கள் கவனிப்புக்குக் கொணர்கிறேன்.

இருப்பினும் தமிழகத்தின்பிர்ப்மொன புதுக்கவிதையாளர்களுள் 90 சத வீதமானோர் யாப்பிலக்கண மரபைக் கற்று, பின் மீறி, புதுக்கவிதை யாப்பவர்களாகவே உள்ளனர். அவர்கள் யாப்பிலக்கணத்தைப் பகிஷ்கரிக்காமல், துறக்காமல், புதுக்கவிதையானது யாப்பதற்கு இலகுவான வடிவம் என்பதாலேயே அத்துறையில் உள்ளனர் எனலாம். யாப்பிலக்கணம் கற்றவர்களினால் எழுதப்படும் புதுக்கவிதைகள் இரசிக்கக் கூடியவையாக இருக்கின்றன. அவர்கள் புதுக்கவிதைகளிலும்

ஓசை, எதுகை, மோனை என்பவற்றைச் சரியாகப் பிரயோகித்துச் சொல்லுக்குச் சொல் வலிந்து புகுத்த வேண்டிய நிலை தேவையில்லை என்பதனையும் நினைந்துகின்றனர். நாம் இப்படிக்கூறுவதால் புதுக்கவிதை இவ்வாறு தான் அமைதல் வேண்டும் என்பது நம் கருத்தல்ல; வாதமூலம்.

திகந்த (Horizontal) வசனங்களை நோர்போக்காக (Parallel) அதாவது ஒன்றன் கீழ் ஒன்றாக (சொற்களையோ சொற்றொடர்களையோ) அடுக்கி எழுதுவதுதான் புதுக்கவிதையெனக் கொள்வோரும், ஒரு மொழியில் காணப்படும் அடையாளங்கள் அல்லது குறியீடுகளை (Symbols) இடைக்கிடையே வலிந்து) செருகி எழுதுவதுதான் புதுக்கவிதையெனக் கொள்ளும் பித்தர்களும் இல்லாமலில்லை. இவர்கள் புதுக்கவிதையின் வளர்ச்சிக்கு உதவாவிட்டாலும் இவ்வாறான உபத்திரவங்களைச் செய்யாது-தமிழை அழகுபடுத்திப் புரட்சி செய்கிறோம் எனக்கூறி அலங்கேள்ப் படுத்தாமல் ஒதுங்கி விடுவதே சாலச் சிறந்ததாகும்.

ஒன்றை மீறுகிறோம் எனின் மீறும் பொருள் குறித்த பூரண அறிவும் விளக்கமும் தெரிந்திருந்தல் வேண்டுமன்றோ? அதுபோலவே ஒன்றை மீறியபின் புதிதாகக் கைக்கொள்ளும் பொருள் பற்றியும் அறிவும் விபரமும் தெரிந்திருந்தல் வேண்டும்.

எச்செயலுக்கும் அது செய்யப்படுவதற்கான ஓர் ஒழுங்கு

வகவத் தலைவர், மருத்துவக் கலாநிதி தாளிம் அஹமது அவர்களுக்கும், சாய்ந்தமருது செல்வி சித்தி நாபிலா அவர்களுக்கும், கடந்த 02-02-1983 ல் கல்முனையில் நடந்தேறிய திருமண வைபவத்தின்போது 'பூபாளம்' சார்பில் வாசித்தளிக்கப்பட்ட

திருமண வாழ்த்து

ஆசியுடன் பேசியுடன் ஊசியுடன் பாசமருந்
"தோசி"யிலும் "பாசி"யிலும் ஊர்க்கமாய்க் — கானினியில்
தேசடையத் தந்துதவும் தாளிமவர் நேசமணப்
பாசறையில் வாசிக்கும் பா.

காக்கின்ற பாக்கன்னி கைக்கொண்டு பாக்கன்று
யாக்கின்ற நாக்கொண்டாய்; ஆர்க்கின்றாய்! — மேற்கொண்டும்
ஊர்க்கின்ற பேர்தந்த ஊக்கத்தில் வாக்கிந்து
கோக்கன்னி ஆட்கொண்டாய்; கொக்கு!

நோகாமல், போகாமல் நோகாத்தார் நீகாத்துப்
பாகாத்தும் பூகாத்தாய்; பாகுன்னை — ஆகாயம்,
கீ, கால், நீர், பூகாக்கும்; தேகாக்கும்; மேல்காக்கும்;
வா, காப்பாய் ஏகிமணக் கா.

யாப்புள்ளும் யாப்பற்றும் பாப்பற்றில் நீபெற்ற
பாப்பிள்ளைத் தோப்புக்கோர் யாப்பில்லை! — மடிப்பிள்ளாய்!
தாய்ப்பற்றில் யாப்பில்லை; சேய்ப்பற்றில் யாப்புண்டு;
வாய்ப்பறிவாய், காப்பறிவாய்; வாழ்!

பேருட்டும் ஈரெட்டுப் பாராட்டும் நீருற்றப்
பார்போற்றம் சீர்மக்கட் பேறுற்ற — நூறிவந்ந்து
ஆரணத்தின் பூரணராய், ஆரியராய், வீரியராய்,
லாரிசனே! ஆரணங்கே! வாழ்!

பூபாளம்
காலாண்டுக் கவிதை ஏடு

அல் அஸமத்
(ஆசிரியர்)

கவின கமல்
(துணையாசிரியர்)

(40-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

முறை அல்லது காரியக்கிரமம் (Procedure) இல்லாமலில்லை. புதுக்கவிதைக்கும் ஒழுங்குமுறை அல்லது இலக்கணம் இல்லாமலில்லை. இப்படி நாம் கூறுவது கூடப் பலருக்குப் புதுமையாகவும், வியப்பாகவும் சீரணிக்க முடியாததாகவுமிருக்கலாம். இத்தொடர் அப்புதுமையை விளக்குவதாக அமையும்.

புதுக்கவிதை பற்றிய ஐயங்களையும் 'கொடுங்கோல்'களையும் அகற்றுவதாகவே இவ்வாய்வுக் கட்டுரைத் தொடர் அமைய விருப்பதால், புதுக்கவிதையாக்கும் அனைவருக்கும் பயன்தருவதோடு, புதுக்கவிதை யாக்கும் முறை, மரபுக் கவிதை யாப்பதை விடக் கடினமானது எனவும் நிரூபணமாவதைக் காணலாம்.

(தொடரும்)

என் முதல் இரசிகைக்கு

பி. எம். புன்னியாமீன்

காதல் விபத்தொன்றில் நான் கவிஞனேன். நான் கவிஞனானதிலே பலரின் காதலனேன். என்னை மனிதனை மனிதனுக்கு இனம்காட்டிய முதல் இரசிகையே கவலையை விடு! காலம் கனிந்துவரும், வரண்ட 'பாலை'யில் வறண்ட நீரோட்டத்தைத் திசை திருப்பிய என் முதல் இரசிகையே உன்னால்—

வடிவில் இதம் கண்டேன்.

அங்கே—

வாழ்வின் ஒளி கண்டேன்.

அஸ்தமனம் உதயத்துக்காகவே.

கண்ணை— காத்திரு;

காலம் கனிந்துவரும்.

நிறைந்து வழியும்

நீள்விழிக் குளங்களில்

உன் கரு விழிப்பட்டுகள்

நிலை தரும்பக் கூடாது.

ஏக்கத் துறைமுகத்தில்

நங்கூரம் இட்டாலும்

உன் இதய ராகங்கள்

மிகையாகி விடா.

மௌன கீதமிசைக்கின்றேன்

கண்ணை—

மனக்கீதமிசைக்கத்தான்

உன் மன அர்த்தங்கள்

எனக்குப் புரிகின்றன!

அரங்கத்தில்—

ஏறிவிட்டேன்!

இனி—

ஆடியே முடித்திடுவேன்!

கண்ணை—

வின் மீன்களை

என் விழிகள் வருடா.

கண்சிமிட்டி ஒளிதேக்கும்

அவை னைவிட—

ஒளி கொடுக்கும் மதியே...

உன்னைத்தான்—

என் விழிகளால்

வருட முடியும்.

அதிலும் ஒரு விசேடம்.

என்றும் நீ முழுமதி!

என்னை—

மனிதனென்று காணாத

மனிதர்கள்

இன்று தெய்வமென்று

பூஜிக்கின்றார்கள்!

கண்ணை—

கண் கலங்காதே!

இதுதான் உலகமென்றால்

என்னை—

மனிதர்களுள்—

மனிதனென

இனம் காட்டிய உன்னைக்

காலமெல்லாம்

பூஜிக்கின்றேன்!

காதல் விபத்தொன்றில்—நான்

கவிஞனேன்.

என்னை மனிதனை

மனிதனுக்கு இனம்காட்டிய

முதல் இரசிகையே,

கவலையை விடு—

காலம் கனிந்துவரும்,

உறங்காத உறவுகள்

அன்பே!

என் மனவனத்தில்

தோன்றிய

கண்ணீர்ப் பூக்களைக்

கவிமாலையாக்கினேன்!

அது—

வானரக் கைப்பட்ட

மலர்மாலையானது.

காதல் காவியத்தின்

கறைபடிந்த அத்தியாயங்களைக்

கண்ணீரிலேயே எழுதினேன்.

இப்போதும்...

மலர்ந்தும் மலராத

அந்த உறவுகளை

அணைத்துக் கொள்ள

முகாரிகள்—

பின்வாங்குகின்றன.

கே. எஸ். மனோகரன்

புலவர் அ. சி. சிவசுப்பிரமணியன்

காதல் விபத்தொன்றில் நான் கவிஞனேன். நான் கவிஞனானதிலே பலரின் காதலனேன். என்னை மனிதனை மனிதனுக்கு இனம்காட்டிய முதல் இரசிகையே கவலையை விடு! காலம் கனிந்துவரும், வரண்ட 'பாலை'யில் வறண்ட நீரோட்டத்தைத் திசை திருப்பிய என் முதல் இரசிகையே உன்னால்—

அரசு பொற்கிழிக்
கவிஞர்

க. த. ஞானப்பிரகாசம்

பாரதிக்கு நூற்றாண்டு விழாக் கொண்டாடும் இந்நாட்களில், பாரதி பரம்பரையினர்களான கவிஞர்களைக் கௌரவிப்பதுவும் நமது கடமையாகிறது. அந்த வகையில் இந்தக் கவிதை ஏடான 'பூபாளம்' இதழுக்கு ஒரு கவிஞரை அறிமுகப் படுத்திக் கௌரவிப்பது பாராட்டத்தக்கதொரு அம்சமாகும்.

'ஞானி' என்று அன்பாக அழைக்கப்படும் கவிஞர் ஞானப்பிரகாசம் ஓர் இயற்கைக்கவிஞர். மரபுவழிக் கவிதைகளைக் கடந்த அரை நூற்றாண்டுக் காலமாக எழுதி வருகின்றார்.

பசுந்தீவு என்று வரலாற்றில் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கும் நெடுந்தீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர் கவிஞர் ஞானி. கொலம்பகம் புனிதவளஞர் சாதனா கழகத்தில் சிரேஷ்ட வகுப்பை முடித்துக் கொண்டு மட்டு நகர் புனித அருஸ்தினார் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலை யில் இருந்து 1933 ல் வெளியேறியபோதே கவிதை புனை ஆரம்பித் தார். மட்டுநகர் - உப்போடை புனித திரேசா கன்னியர் கழகத்தில் முதன் முதல் உதவி ஆசிரியராகப் பணியாற்றியபோது முது தமிழ்ப் புலவர் புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை, வண. சகோதரர் P. இன்னாசி முத்து S. S. J., முத்தமிழ் வித்தகர் விபுலானந்த அடிகள் ஆகியோரிடம் பண்டிதப் பரீட்சைக்குப் பாடம் கேட்கும் வாய்ப்புப் பெற்றவர் இவர். சென்னைப் பல்கலைக்கழக வித்துவான் முதன் நிலை-இடை நிலைத் தேர்வுகளிற் சித்தியடைந்துள்ளார்.

1939 ஆம் ஆண்டு மட்டுநகர் விட்டு வெளியேறி மன்னார்-விடத்தல் தீவு - பருத்தித்துறை - வதிரி கரவெட்டி உயர்தர வித்தியாலயங்களிலும் யாழ் சென். சார்ல்ஸ் மகாவித்தியாலயத்திலும் அதிபராக இருந்து அரும்பணி யாற்றியவர். நெடுந்தீவு மத்திய மகா வித்தியாலயத்தில் அதிபராகச் சேவையாற்றிய பின் ஓய்வு பெற்றார்.

1935 இல் வீரகேசரி மூலம் நடத்தப்பட்ட ஒரு வெண்பாப் போட்டியில் முதல் பரிசு பெற்றதன் மூலம் எழுத்துலக ஈடுபாடும்

பூபாளம் 43

கவிதை பாடும் ஆர்வமும் கொண்டார். அதன் பிறகு ஈழத்திலும் தமிழ் நாட்டிலும் பரிசுகள் பல பெற்று ஈழ நாட்டுக்குப் பெருமை தேடித்தந்தவர் கவிஞர் ஞானி. அண்மையில் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் பாரதியின் நூற்றாண்டு விழா தொடர்பாக நடத்திய சிறு பிரபந்தப் போட்டியில் "பாரதி பிள்ளைத்தமிழ்" என்னும் நூலுக்கு முதற் பரிசு பெற்றார். தமிழகக் கவிஞர் புலவர் வேந்தனார் தொகுத்த "AMIL POETS TODAY" என்னும் ஆங்கில நூலில் நமது கவிஞர் ஞானப்பிரகாசம் பற்றிய குறிப்பும், "காட்டரும் பணயக்கைசிகளும்" என்னும் கவிதையும் இடம் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடக்கூடியன.

சமய அறிவில் இரண்டு 'டிப்ளமோக்கள்' பெற்றுள்ள கவிஞர் அவர்கள் நெடுந்தீவு கிழக்கு கி. மு. சங்கச் செயலாளராகவும், கிராமச் சங்க உறுப்பினராகவும் இருந்து ஆற்றிய சமய - சமூகப் பணிகள் போற்றத்தக்கவை. கவிஞர் அவர்களது பாரியார் நெஜினா நாகம்மாவும் உயர் வித்தியாலயங்கள் பலவற்றில் உப அதிபராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். இலக்கிய நெஞ்சம் கொண்ட அம்மையார் கவிஞர் இயற்றும் பாடல்களுக்கு இசையமைத்துப் பாடுவதுண்டு.

யாரையும் அலட்சியம் செய்யாத அருங்குணமும், இனிமையுடன் பேசும், பழகும், பண்பும் கொண்ட கவிஞர் பண்டைய இலக்கியங்களிலும் ஆழ்ந்த அறிவு கொண்டவர்.

ஆற்றலும் அறிவும் பண்பும் கொண்ட கவிஞர் க. தம்பிப் பிள்ளை ஞானப்பிரகாசம் அவர்கள் ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை யுலகுக்கு மேலும் நற்பணியாற்றப் பூபாளம் தனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

திரு. க. த. ஞானப்பிரகாசம்

தெளிவத்தை ஜோசப்

நன்றி - வித்துவான் ச. அடைக்கலமுத்து

கோகிலம்

கோகிலம்' (கவிதைப் பிரசுரம்) கண்டோம். விடாமுயற்சியுடன் கவிதை ஏடுகளுக்கு அத்தியாவசியம். கோகிலத்தைத் தொடர்ந்தும் சந்திக்க ஆவல்.

கவிதைக்குக் கவிதை காண்படும் எழுத்துப்பிழைகளைத் தவிர்ப்பது எல்லாவற்றையும்விட அத்தியாவசியமானது.

பூபாளம் 44

குறும்பா

“புல்வெட்டித்துறைப் புலவர்”

‘மகாகவி’ உருத்திர மூர்த்தி அவர்கள் தமிழ்க் கவிதையுலகுக்காற்றிய மாபெரும் பணிதான் ‘குறும்பா’வை நமக்குத்தந்தமை. இவரைப் தொடர்ந்து ஒரு சிலரே குறும்பா இயற்றியுள்ளனர். கல்வாதி கலில், எம். எச். எம். ஷம்ஸ், ஜவாத் மரைக்கார் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். குறும்பாக்களை யாத்தல் சற்றுக் கடினமானதொன்றாகையால்தான் பலர் இதனைக் கையாளவில்லை என நம்புகிறோம். குறும்பாவுக்கான இலக்கணத்தைக் கீழ்க்கண்டவாறாக 5 வரிகளில், “மகாகவி” தந்துள்ளார்.

காய்	காய்	தேமா
காய்	காய்	தேமா
காய்	காய்	
காய்	காய்	
காய்	காய்	தேமா.

காய் எனப்படுவது, கருவிளங்கா யாகவும் கூவிளங்கா யாகவும் இருக்கலாம்.

குறும்பாக்களை மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம் என்பது நமது கருத்தாகும். முதலாவது பிரிவு, மேற்கண்டவாறாகக் கருவிளங்காய் அல்லது கூவிளங்காய் எப்படி வேண்டுமானாலும் கலந்து வருவது. கடந்த இதழ் பூபாளத்தில் உள்ள 19 குறும்பாக்களும் இப்படியானவை. தனிக் கூவிளங்காய்களும் வரலாம்.

இரண்டாவது பிரிவு, தேமா எவ்வாறு முதலிருகடையடிகளின் ஈற்றுச் சீர்களாக வருகிறதோ அதைப்போல் புனிமாவும் வரலாம் என்பது. இப்படிச் செய்வதால், ஏராளமான வார்த்தைகள் நமக்குக் கிடைக்கின்றன. தனித்தேமாவின் யாக்கம், வார்த்தைப் பஞ்சத்துக் கொரு காரணமாகும். இப்பிரிவிலும் முதற்பிரிவைப்போல் கருவிளங்காய் / கூவிளங்காய் எவ்வாறு வேண்டுமானாலும் உபயோகப்படுத்தப்படலாம்.

உ - ம்:

உன்செலவு போகவுள்ள வருவாய்
ஊரவரின் சொத்தாகும் அறிவாய்
ஒழித்ததனை நினைத்தால்
ஒழிறைவன் உனைநரகில்
ஒடுக்கிடுவான் தானம்செய் விரைவாய்.

பூபாளம் 45

மூன்றாவது பிரிவு மிகவும் கடினமானதென்றே கூறலாம். வெண்பா இயற்றுவதை விடக்கடினமான செயல் இத்தகைய குறும்பாக்களை இயற்றுதல். ஏனெனில், இவ்வகை, வெண்பா இயற்றும் வெண்டளைகளைக் கொண்டதாய் அமைதல் வேண்டும். இதனை நாம் ‘வெண்குறும்பா’ என அழைக்கலாம். இவ்விதழிற் பிரசுரமாகியுள்ள அனைத்துக் குறும்பாக்களுமே இப்பிரிவைச் சார்ந்தவை.

இதன் இலக்கணம் வருமாறு:

கருவிளங்காய் அல்லது கூவிளங்காயில் தொடங்கலாம்.

கருவிளங்காய் / கூவிளங்காய் கூவிளங்காய் தேமா
கருவிளங்காய் கூவிளங்காய் தேமா
கருவிளங்காய் கூவிளங்காய்
கூவிளங்காய் கூவிளங்காய்
கூவிளங்காய் கூவிளங்காய் தேமா.

மா முன் நிரை வரக் கவனித்தலே அதன் முக்கியமாகும். இத்தகைய வெண்குறும்பாக்கள், வெண்பாவின் திவ்வானியைச் சேரும் போது வெண்பா சிறப்புறுவதுடன், வெண்பா பாடுவோருக்கும் நேர்த்தியான சவாலாக அது அமையும்.

(தேமா அல்லது புனியா என்பவை ஒரே ஓசை நயமுடையவையாக — மோனையுடையவையாக இருப்பது அவசியம். ஒவ்வொருடியின் முதற்சீர் முதலெழுத்துக்கள் எதையுடையனவாய் அமைவது அவசியம். மோனையுடன் கூடுமானால் மேலும் அழகுறும்.)

சேலை அணிந்த சிலை

சேலை யணிந்த சிலையொன்று! செங்கமலக்
காலைப் பெயர்த்துக் கடைகள்குழ்-சாலை
அருகால் நடந்ததுவே! அவ்வைப் பேட்டின்
முருகா லெனையிழந்தேன் மொய்த்து.

காவண்டு காணின் களிகொண்டு காவிலலர்
பூவென்று சுற்றும் புதுச்சேலை!- மாதன்று
தன்மேனி தன்னில் தரித்திருந்தாள்! அன்னத்தின்
பொன்மேனி நீந்தும் புனை!

சங்குக் கழுத்துப்பொற் சங்கிலியும் போந்தைமர
நுங்குக் குளிர்முகமும் நூலிடையும் - தங்கத்
தமிழொழுகும் வாயுந் தளிர்நிலும் இன்ப
அமிழ்தொழுகும் வாயுமுடையாள்!

வெள்ளி எனமின்னும் வெண்முத்துப் பன்னிரையும்
துள்ளி விளையாடுந் துப்புரவும் - அள்ளி
முடித்திருக்கும் பூங்குழலும் முன்றிரண்ட மொக்குந்
தடித்திருக்கும் பெண்ணுந் தளர்!

வாவென் றழைக்கும்! வனிதைக் கனிமகளோ
பூவொன்று சொட்டும் புதுத்தேனோ? - நாவொன்று
போதாதே உன்னைப் புகழற்கு; நின்னழகு
ஏதேதோ செய்வ தென?

கண்ணியா அலி

பூபாளம் 46

கனவு

கனவுகளில்
கனவுப் படங்கள்!
இன் மூலைக்கொன்றாய்த்
திரும்பத் திரும்ப...
ஒரு முறை பார்வையால்
ஒற்றிப்பின்
மறுமுறை இடம் மாற்ற,
மீண்டும் புதிது!
நேற்று —
தொற்றி உணர்ந்ததனை
(நேற்றுத் தொற்றி...)
நெற்றி புடைக்க யோசித்தும்
பற்றிக்கொள்ள முடியா மனவை
நெற்றிக் கண் இதத்தால்
நானே எரித்திருப்பேன்...
நானையை வெறித்திருப்பேன்...
சொந்தக் கனவுகளைச்
சந்தைச் சரக்காக்கும்
மஞ்ச மனிதனை என்னில்-

(ருஷ்யக் கவிதை)

இரவலனாய் அரசனாய்க் கவிஞனே ஆவான்.
ஏழ் கடல் கடந்து விதியினைச் சந்திப்பான்.
மயான இரவினிலே சிணுங்கும் வாத்தின் இறகால்
கிறுக்கித் தள்ளும் நீண்டகாதின் குமாஸ்தா ஆவான்.
அல்லது அவன் வில்லனைப்போல் களவினைச் செய்வான்.
அரச வரிசையுள்ளே புகுந்து அரசாளியாவான்.
அழகின் அரசப் பெண்டிற்கையில் துப்பவும் செய்வான்.
அரச அரண்மேலே அவன் பாடிக்கொண்டு விழுவான்.
குருட்டுத்தாடிப்பாணன் போலே சந்தையைச் சுற்றித்திரிவான்.
காக்கஸ்மலை இடுக்கு வழியில் அவன் குதிரை விடுவான்.
யாராய் அவன் இருந்தபோதும் பரவாயில்லை அன்றோ?
கவிஞன் தன்னை ஒருமுறையும் காட்டிக் கொள்ளமாட்டான்.

— எவ் ஜெனி வினோகுரோவ்
EUGENY VINOKUROU
(Selected Poems)

தமிழாக்கம் :
வேம்பை ம. ஸ்ரீ முருகன்

இனம்காட்ட
தர்ம வியாக்கியானம் என்ன-
சொல்லு?

கண்டு சொல்கிறேன்-
கனவில்!

☛ 'பாத்திமா மைந்தன்'

காய்ந்த மரங்கள்

நீர்க்குமிழிகளாக-
ங்கள்-
ஆசைகள், எதிர்பார்ப்புகள்
வெடித்து உருவமற்று
ஏக்கப் பெ மூச்சுப் புயலில்
சங்கமமாகி வெளியேற-
நாங்கள்—
போஷாக்கு இலை உதிர்ந்து
வலிமைப் பட்டை உரிபட்ட
காய்ந்த மரங்களாக
நிற்கின்றோம்—
விண்வெளிக்குச் சென்றுவிட்ட
விலைவாசிக் கோளாலே.

✱ பன்விலை சாந்தா மணான்

யாப்பு கற்போம்

(3) - சீர்

நேரசை, நிரையசைகளால்
ஆனவை சீர்கள் எனப்படும்.

சீர்கள்: ஓரசைச்சீர், ஈரசைச்
சீர், மூவசைச்சீர், நாலசைச்சீர்
என நான்கு வகைப்படும்.

1. ஓரசைச்சீர்: நாள், மலர்
போன்றவை. நாள் நேரசை; மலர்
நிரையசை இவ்வாறான நீ, கா,
வா, எழில், புகழ் என வரும்
ஓரசைச் சீர்களை அசைச்சீர் என்
பர்.

2. ஈரசைச் சீர்:

இரண்டு அசைகள் வரும் சொற்
களை ஈரசைச் சீர்கள் என்போம்.

மா/டு - நேர், நேர்.
பந்/து - நேர், நேர்.
மலர்ச் /சி - நிரை, நேர்.
அரு/கு - நிரை, நேர்.
கா/டுரை - நேர், நிரை.
கல்/மனம் - நேர், நிரை.
பதக்/குடி - நிரை, நிரை.
புது/மனை - நிரை, நிரை.

இவற்றுக்கு யாப்பிலக்கணத்தில்
வாய்பாடு ஒன்றுண்டு. அவ்வாய்
பாட்டை மனனம் செய்து
கொள்க:

நேர், நேர் - தே/மா.
நிரை, நேர் - புளி/மா.
நேர், நிரை - கூ/விளம்.
நிரை, நிரை - கரு/விளம்.
எனவே, ஈரசைச் சீர்களாவன:

தேமா, புளிமா, கூவிளம்
கருவிளம்.

தேமா, புளிமாக்களை மாச்சீர்
எனவும், கூவிளம் கருவிளங்களை
விளச்சீர் எனவும் கொள்வர்,

தேமாவைக் கூமா என
வும், புளிமாவைக் கருமா
எனவும், கூவிளத்தைத் தேம்புளி
என்றும் தேவிளம் என்றும் கரு
விளத்தைப் புளிவிளம் அல்லது
கரும்புளி எனவும் கொள்ளலா
காதா என விரிவலாம். அப்ப
டிக் கொள்வதில் பிழையிடலை.
எனினும், வாய்பாட்டின் இலகு
குறித்துக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள
தேமா, புளிமா, கூவிளம், கரு
விளம் என்பவற்றைக் கொள்ள
லே முறையாகு; சுலபமாகும்.

3. மூவசைச் சீர்

இவை காய்ச்சீர்கள் எனப்படும்
உ-ம்.

ஆ/கா/யம் - தே மாங் காய்
ஆ டா/தே -
வடி/வே/வன் - புளிமாங்காய்
வினைப்/ பற்/று -
ஆத் திரத் தில்-கூவிளங்காய்
ஆ கிரு தி -
பனி மலையில்-கருவிளங்காய்
மலர் முடிச் சு -
இச்சீர்கள் காயில்முடிவதால்
காய்ச்சீர்கள் எனப்படும்.

மூவசைச்சீர்கள் நிரையில்
முடிவதானால் அவை கனிச்சீர்கள்
எனப்படும்

அவை, தேமாங்கனி, புளி
மாங்கனி, கூவிளங்கனி, கருவிளங்
கனி என நால்வகைப்படும். இப்
பெயர்களிலேயே அசைகளைப்
பிரித்தறியலாம்.

எனவே, மூவசைச்சீர்கள் 8
வகைப்படும். தேமாங்காய், புளி

பூமியாத்தாள்மடி, புழுதிப் பொன்
விரிப்பு, தும்பைப் பூச்சந்திரன்... இப்படி
யாகப் படிமங்களையும் கவிஞர் இடையி
டையே புகுத்தியிருக்கின்றார்.

அமாவாசைத் தினத்தைக் கவிஞர் இப்
படிக்கூறுகின்றார்—

‘நாளேக்கோ அமாவாசை

நரைத்தநிலாக் கல்லறைநாள்’
பின், ஒரு பிச்சைக்காரனின் முக்கியமான
அம்சங்களைக் கூறுகின்றார்—

‘பசி எனக்கு விளையாட்டு;

பருவங்கள் மாற்றுடைகள்.

இடுகாடே மண்குடிசை;

இறப்பெனது நித்திரையாம்.

இறப்பென்ற நித்திரைக்காய்

என்றே நான் விழித்திறந்தேன்!’

அந்தாதியை நினைவூட்டும் அந்தக்
கவிதை இதுதான்:

பூமியாத்தாள் மடியுண்டு

புழுதிப்பொன் விரிப்புண்டு;

புழுதிப்பொன் விரிப்புக்குப்

புத்திரமாய் வந்தவன் நான்.

பூமீபம் முத்தமழை

புயல் எனக்குத் தாலாட்டு

தண்ணீரே தாய்ப்பாலாம்

கண்ணீர்என் புன்னகையாய்!

பசி எனக்கு விளையாட்டு

பருவங்கள் மாற்றுடைகள்.

இடுகாடே மண்குடிசை

இறப்பெனது நித்திரையாம்

இறப்பென்ற நித்திரைக்காய்

என்றே நான் விழித்திறந்தேன்!

தும்பைப்பூச் சந்திரனைத்

துண்டாடும் ராத்திரியாம்

துண்டாடும் ராத்திரியில்

தூங்காத விண்மீன்கள்.

நாளேக்கோ அமாவாசை

நரைத்த நிலாக் கல்லறைநாள்

நரைத்த நிலாக் கல்லறைக்குள்

நான் தூங்க வருகின்றேன்.

துண்டுநிலா சோறுக...

துனிவிண்மீன் கறியாக...

கண்டுபிசினாய் கொண்டேன்!

காலந்தேர் என்று வரும்?

தில்லாலைத் ‘தான்தோன்றி ராயர்’
ஜெயபிக்க பாவலரின் நாயர்!
கிறப்பிந்த நம்முன்னோர்
செய்த நலம் புட்டுவைக்கச்
செக்கினரே மருதி, மறப்பப் ராயர்!’

எம்மலரின் ஆக்கங்கள் காணர்;
எமையெம்முன் தாழ்த்திடவும் நாணர்!
இலங்கைக்குள் வந்தவுடன்
எப்படியும் பேசித்தம்
இல்லாமை சாற்றுகிறார்: பூநார்!

மனிதனும்
சூழலும்

வாகடம்...

(3)

★ டாக்டர். தாலிம் அஹமது ★

உயிரினம் வாழ்ந்திட
உகந்தது பூமி;
ஓட்ச்சன் நிறைந்த
ஒரேயொரு கோளம்.
அல்தினை உயர்தினை
ஆகிய எவையும்
ஓட்ச்சன் இன்றி
உயிர் தரியாவே.
காற்றில் ஓட்ச்சன்
கலந்தே இருப்பதால்
போற்றும் வாழ்வு
பூமியில் அமைந்தது.
பூமியில் அமைந்த
புதுமையாம் வாழ்வு
காற்றில் அகத்தம்,
கலப்பத னாலே,
கீழ்மை அடையும்;
கேடுகள் நிறைக்கும்.
பிராணியைப் புரட்சியின்
பின்னர் உண்கம்
இயந்திரப் புரட்சியால்
ஏற்றம் கண்டதும்
எங்கு போக்கினும்
இயந்திர மயமாம்.

இயந்திரம் எழுப்பும்
இரைச்சலின் மத்தியில்
மனித வாழ்வே
மாறிக் கலந்து
இயந்திர மாக
மாதிரிய தொருபுறம்.
பாரிய இயந்திரம்
பகலிர வாக
வானை நோக்கி
வளியுடன் கலக்கும்
புகையால் இந்தப்
புவியைச் சூழ
இருக்கும் காற்றின்
இயல்பே மாறும்.
வாகனம் அனைத்தும்
வழங்கும் புகையும்
சூழலில் கலந்து
சுத்தக் காற்றின்
செறிவைக் கெடுத்துத்
தீமை விளைக்கும்.
சூப்பை கூளம்
சூவிந்து தெருக்களில்
நகர வாழ்க்கையும்

நரக வாழ்க்கையாய்
மாறி வருவதைப்
பாரா முகத்தீர்!
“ஆபத் தொன்றை
அறிகுறி இன்றியே
ஓர்நாள் இந்த
உலகம் காணும்”
என்றே அறிவியல்
எமக்குக் கூறும்...
ஒட்சிசன் குறைந்த
உலகில் இனியும்
வாழ்தல் அபாயம்;
வழிகள் வேறாய்க்
காணும் வகைகள்
கருத்திற் கொள்வீர்!
குழலைக் காத்தல்
சுகத்தைக் கொடுக்கும்.
ஆயுள் நீள
அதுவே வழியாம்!
வருமுன் காத்தல்
வல்லவன் செயலாம்;
வந்தபின் வகுந்தல்

மடையர்கள் இயல்பாம்.
உயிரினம் வாழ
உகந்த விப் பூமியைத்
துயர்கள் நிறைந்த
துக்க பூமியாய்
மாற்றி வாழும்
மனிதர்கள் அனைவரும்
அரிதாம் மானிடப்
பிறப்பின் மகிமையைப்
புரியா தவராய்ப்
புத்தி ஜீவியாய்
வாழ்ந்தும் பயனென்,
வாழ்ந்தும் பயனென்?
குழந்து காணும்
சுமையாம் வாழ்வு
விடுதலை பெறவும்
வியா திகள் நீக்கி
மகிழ்ச்சி வாழ்வில்
மலர்ந்து காணவும்
குழலைப் பேணும் சுகத்துப்
புரட்சி யொன்றைப்
புரிவோம் வாரீர்.

‘பூபாளம்’ இதழிரண்டும் கண்டேன் - நான்
பூரிப்பு மனதினிலே மெய்யாகக் கொண்டேன்.
ஓயாதிப் பணிதொடர்க் லென்றே - என்றும்
நாவார மனதார நலம்வாழ்த்து கின்றேன்.

மன்னார்.

‘முருகு’

இடையில் செருகும் கவித்துணுக்கால் கொஞ்சம் தரத்தில் குறைவு;
அது கொச்சை!... சுழத்திலக்கிய வரலாற்றில் உயர்வான ஸ்தானத்
தைப் ‘பூபாளம்’ பெறட்டும்!

களுவாஞ்சிக்குடி.

‘முல்லை’

நாற்றுக்கு விடுகின்ற நயமிக்க நீராக
ஊற்றெடுத்துப் பாய்கின்ற உயர்வான கருத்துக்கள்
ஆற்றுகின்ற பணியினுக் கச்சாணி யாயிருப்பின்
மாற்றுகின்ற சமுதாயம் மலர்ச்சியுடன் திகழ்ந்திடுமே!

கல்முனை.

செல்வி. ஜூல்பிகா ஷெரீப்

‘பூபாளம்’ தொடர்ந்து வெளிவந்து இலக்கிய நெஞ்சங்களுக்கு உற்
சாகத்தைக் கொடுக்கட்டும்.

பாலமுனை.

கே. எல். எம். பாறாக்

‘நாட்டிற் பலருக்கும் நற்கவிதை ஞானமில்லை!..’ உண்மைதான்!..
யாப்பியல் பயிற்சி கூட ஆமை வேகத்திலல்லவா செல்கிறது!

மஸ்கெலியா.

கே. எஸ். மனோகரன்

‘பூபாளம்’ விரைவில் மாத இதழாக மலர வேண்டி வாழ்த்துரைக்
கின்றேன்.

பண்டத்தரிப்பு.

அழ. பகீரதன்

‘பூபாளம்’ தந்த புளகாங்கிதம் ஏராளம்! கவிதை உலகில் அது
கற்கண்டு.....

இண்ணியா.

ஏ. எம். எம். அலி

நீக்குதிச் சொல்லதெலாம் சேவை
நிலத்துக்குள் சேவைமிசைத் தேவை!
நிலையான காவியங்கள்
நின்றலவ நாம்சொன்னால்
நீட்டுகிறாய் உன்கிண்டல் நாலை!

எழுதுகிறோம் எவ்வளவோ நாளும்;
எழுதுவதில் எத்தனைதான் வாழும்?
இருளுடனே சேர்ந்தரற்றி
ஏரிகளை மையாக்கி
எங்கவிதைச் சொலையது வீழும்!

சன்மானம் போதவில்லை; தொல்லை!
சரிசமமாய்ப் பத்திரிகை இல்லை!
ஜனங்களுக்கும் நல்லுணர்வு
சற்றேனும் அற்றதென்ற
சஞ்சலங்கள் நம்மெழும்பின் எல்லை

முன்றுதினம் செய்துகவிச் சொலை
முனைப்புவுர விசுமீறும் கோலை!
முயலாமல் நெஞ்சலர்ந்து
மூர்க்கமயிதை நாம் கொண்டால்
முன்னேறத் தானேது சாலை?

'பூபாளம்' கிட்டியது. அமைப்பு அழகாய் உள்ளது. அட்டை எளிமை யாக அமைந்திருக்கலாம்.

யாழ்ப்பாணம்.

எம். ஏ. நுஃமான்

'மகிழ்ச்சி'

மாத்தளை.

ஏ. பி. வி. கோமஸ்

குறைகண்டவிடத்து வெருண்டு மட்டந்தட்டும் தங்களைப் போன்ற ஆசிரியர்களால்தாம் எங்கள் மலையகச் சிறார்களின் இள மனங்கள் தாழ்வு மனப்பான்மையில் அமிழ்ந்து உழல்வின்றன என நாம் கருதுகிறோம்! ஆரோக்கியமான கருத்துக்களுக்கு இடமளிக்கவேண்டிய ஒரு கவிதை மலரை ஏன் இப்படிப் பாமரத் தனமாக்குகிறீர்கள்?

கொழும்பு

வேம்பை சகோதரர்கள்

(பா மரங்களை வளர்ப்பதே நமது குறிக்கோள் — ஆர்.)

குறுப்பாக்களையும் சேர்த்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது.

புத்தளம்

எம். எம். ஜவாத் மரைக்கார்

'வாகடம்', 'சங்கப்பலகை' என்பன குறிப்பிடத்தக்க சிறப்பம்சங்களாகும். முகவரிகளைத் 'நிடுதிப்'பென்று தந்து இன்ப அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கி விட்டீர்கள்!

சாய்ந்தமருது!

ஆர். எம். நெளஷாத்

ஒரு பொருளைச் சொல்லும் வெறும் வாக்கியங்களைக் கவிதை என்று புகழ்ந்து விடும், அல்லது எழுதியவர், தாமே கவிதை என்று நினைந்து வியந்து விடும் மாயை வளர்ச்சியடையாமல் 'பூபாளம்' வாம்பு கட்டுவது வரவேற்கப்படும்.

13 - 03 - 83 வீரகேசரி ஞாயிறுமலரில் 'சிவா'

வெறுமனே கவிதைகளோடு நின்று விடாது, வேண்டிய பல இலக்கியத் தகவல்களுடன், பாதுகாத்து வைக்கப்படவேண்டிய ஒரு பொக்கிஷமாகவே 'பூபாளம்' மீளிரவது பனதுக்கு நிறைவு தருகிறது.

'தாரகை' பெப்ரவரி மார்ச் (83) இதழ்

பிழை திருத்தம்

46 ம் பக்கத்தில். குறும்பா பற்றிய சுற்றுப் பந்தியில், 'மோனையுடைய வையாக' என்பதை 'எதுகையுடையவையாக' எனவும்,

'எதுகையுடையவாய்' என்பதை 'மோனையுடையவாய்' எனவும்,

'மோனையுடன் கூடுமானால்' என்பதை 'எதுகையுடன் கூடுமானால்' எனவும் திருத்தி அர்த்தம் கொள்க.

விரைவில் வெளிவருகிறது

பூபாளம் வெளியீடு

அல் அஸ்ரிமத் கவிதைகள்

(மலைக்குயில்)

பாகம் - 1

பூபாளம் பப்ளிகேஷன்ஸ்

730, நீர்கொழும்பு வீதி,

மத்துமகல, ராகம.

EXPERTS

IN

WATCH-REPAIRS

Fareena Time Centre

41, OVERHEAD BRIDGE,
MARADANA,
COLOMBO - 10.

- * ஆலோசனை : அல் அஸ்ரீமத் நுணையாலோசனை : கவின் கமல்
- * விலாசம் : 730, நீர்கொழும்பு வீதி, மத்துமகலை, ராகம.
- * அச்சு : வீனஸ் அச்சகம், 107/18, பண்டாரநாயக்க
மாவத்தை, கொழும்பு-12. * ஏப்ரல் 1983